

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2018. gada 16. – 22. jūnijs

Nr. 22 (1536)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

SANITA LAPKASE

PAR LATVIJU VĒSTĪ VELSĀ

7. jūnijā *St. David's Hall* Kārdifā notika divi Latvijas Simtgades svinību sarīkojumi. Ar sarkanās lentes pārgriešanu svinīgi tika atklāta Latvijas Simtgades izstāde *100 Years of Latvia's History in Cartoons*, kas šogad ceļos pa Apvienotās Karalistes pilsētām. Izstādi atklāja un viesus uzrunāja Latvijas goda konsuls Kārdifā Andris Tauriņš (*ceturtais no kreisās*), Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže (*trešā no kreisās*), kā arī Kārdifas lordmērs Diāna Rīsa (*Lord Mayor Diane Reese, otrā no labās*), kuŗa atklāja arī savu saikni ar Latviju – viņas vectēvs bijis Britu jūrasspēku sastāvā Baltijas jūrā 1917. gadā.

Turpinājumā viesus uzrunāja arī Kultūras, tūrisma un sporta ministrs lords Dāvids Eliss-Thomass (*Lord Daffyd Elis-Thomas, otrais no kreisās*), kuŗš īpaši uzsvēra labo sadarbības vēsturi starp Latviju un Velsu, kā arī deva solījumu arī pēc *Brexit* turpināt ciešu sadarbību ne tikai kultūras jomā, bet arī citās.

Pēc izstādes atklāšanas lielajā zālē kopā ar *BBC NOW* orķestri

uzstājās izcilā latviešu vijolniece Baiba Skride (*trešā no labās*).

Lieliskas atsauksmes tika saņemtas no viesiem un apmeklē-

tājiem par abiem sarīkojumiem.

Noteikti iesakām apmeklēt izstādi vēl **līdz 21. jūnijam** *St. David's Hall* otrajā stāvā, savu-

kārt Baibas Skrides priekšnesumu **3. septembrī** varēs baudīt *St. Albert Hall* Londonā, *BBC Proms* ietvaros.

Veronika Strēlerte

Svētku smarža

*Man svešas zemes drūzmē šķīta,
Kāds manu vaigu liegi skar.
Un likās – skaistāka un cita
Šī pasaule ir šovakar.*

*Visapkārt ļaudis sarunājas,
Bet pēkšņā sapnī grimis viss –
Vējš labdarīgs no dzimtās mājas
Bij svētku smaržu atpūtis.*

Citāda tikšanās

Ja jūs brauktu no Rīgas pa Liepājas ceļu un Birstos izdarītu kreiso pagrieziena uz Auci, pēc minūtem 20 nonāktu Vecauces pili, tūrisma un kultūras centrā. No maija beigām līdz novembrim tur skatāma fotografa **Gunāra Ja-**

naiša izstāde "Citāda tikšanās" – dzejnieku Veronikas Strēlertes un Imanta Ziedoņa portretu galerija. Apskatāma arī vēstures ekspozīcija par Vecauces muižu. Visam tam papildu sajūtu eksponāts – provinces miers un klusums...

Dzejniece Veronika Strēlerte 1992. gadā pēc savas 80 gadu jubilejas sarīkojuma Nacionālajā teātrī Rīgā

Atceramies
Almeliju
2. lpp.

Latvija dienu
ritējumā
3. – 4. lpp.

Diplomātija
mūsdienās
5. lpp.

Numura
intervijā –
Vaira Paegle
7. lpp.

Par latviešu
spējām
biznesā
8. – 9. lpp.

Pošamies
uz Okupācijas
mūzeja
25 gadu
svinībām
10. lpp.

RADI UN DRAUGI 20 YEARS
★★★★ VIESNĪCA • HOTEL

VIESNĪCA "RADI UN DRAUGI" - JŪSU VIESNĪCA RĪGĀ!
72 labiekārtotas un mājīgas istabas (cena no 51EUR) / Bagātīgas brokastis
iekļautas viesnīcas cenā / Konferenču zāle / Restorāns NIKLĀVS

Mārstaļu iela 1, Rīga, LV-1050, Latvija T: +371 67820200 E: reservation@draugi.lv
www.hotelradiundraugi.lv

IEVA REINE

Atzīmējot Latvijas valsts Simtgadi, šā gada 26. maijā brīvdabas mūzejā *Skansen* Stokholmā notika plašs, Baltijas valstu Simtgadei veltīts sarīkojums "Baltiešu diena" (*Baltikumdagen*), kurā Zviedrijā dzīvojošie latvieši, lietuvieši un igauņi atzīmēja savu valstu pastāvēšanas Simtgadi.

Sarīkojumā piedalījās Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un Zviedrijas ārlietu ministri, Stokholmas pilsētas amatpersonas, sabiedrisko organizāciju pārstāvji, Baltijas valstu kori, deju kopas, mūziķi, amatnieki, sestdienas skolu audzēkņi un svētku rīkotāji.

"Baltiešu dienas" sarīkojuma atklāšanā klātesošos uzrunāja Zviedrijas ārlietu ministre Margota Valstrēma, Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, Lietuvas ārlietu ministrs Linas Linkēvičius, Igaunijas ārlietu ministrs Svens Miksers, kā arī Stokholmas pilsētas domes priekšsēde Eva-Luise Ērlandsone Sloraka un pasākuma norises vietas – *Skansen* direktors Jons Bratmirs. No Latvijas īpaši uz šo sarīkojumu bija ieradies arī Zviedrijas vēstniece Latvijā Annika Jagandere. Kā apstiprinājums par tālākas sadarbības veicināšanu starp Zviedriju un Baltijas valstīm izskanēja ministres Valstrēmas paziņojums par Zviedrijas valdības Simtgades dāvanu Latvijai, Lietuvai un Igaunijai, katrai valstij piešķirot 10 miljonus Zviedrijas kronu jaundibinātam jubilejas fondam. Fonds paredzēts publiskās diplomātijas attīstīšanai starp Zviedriju un Baltijas valstīm, īpaši izceļot jauniešu sadarbības veicināšanu. Ministre savā uzrunā aicināja privātpersonas, uzņēmējus un organizācijas ziedot šim fondam, lai nodrošinātu tā ilgtspēju arī nākamajā Simtgadē.

Sarīkojuma organizēšanā lielu darbu veica Zviedrijas baltiešu sabiedriskās organizācijas, tostarp

Zviedrijas latviešu apvienība, ZLA. Apvienības valdes pārstāve Baltiešu sadarbības grupā un viena no pasākuma organizātorēm Ieva Reine pauda gandarījumu par plaši apmeklētajām svinībām: "*Baltijas valstu simtgades svētki Stokholmā ir ilgstošas, rūpīgi plānotas sadarbības emocionāla kulminācija, kas ir arī pierādījums diasporas nevalstisko organizāciju kapacitātei un to spējai veidot spēcīgas sinerģijas ar izcelsmes valstu pārvaldi. Dalība Baltiešu sadarbības grupā sniedz lielisku iespēju savstarpējo kontaktu veidošanai ne vien starp Baltijas valstīm, bet arī kļūstot par redzamu nevalstisko organizāciju partneri Zviedrijas institūcijām. Šai sadarbībai ir būtiska ietekme ne tikai uz Baltijas valsti un Zviedrijas kultūras apmaiņu nākotnē; tā sniedz arī vienreizēju iespēju jaunu stratēģisko partnerību attīstībai, kam īpaši liela nozīme ilgtermiņā būtu vairākos virzienos, t. sk. inovatīvas, ģeopolitiski nozīmīgas sadarbības risinā-*

jums ar vietējās baltiešu diasporas aktīvu iesaisti."

Latviju "Baltiešu diena" pārstāvēja sieviešu koris "Sapnis" (mākslinieciskā vadītāja un diriģente Iveta Rīmane-Lūse, koncertmeistare Maija Feldmane) un vokālais ansamblis *Poppy* (mākslinieciskā vadītāja Gunta Stade) no Latvijas, Stokholmas tautas deju kopa "Zibenītis" (mākslinieciskā vadītāja Jolanta Strazdiņa), Stokholmas latviešu koris (diriģente Sandra Leja-Bojsten, koncertmeistare Iveta Čāļite), tautas mūzikas un danču grupa "Stokholmas spēlmaņi", kā arī Stokholmas latviešu skolas audzēkņi, vecāki un skolotāji (deju skolotāja Iveta Lāce).

Jāatzīmē, ka "Baltiešu diena" šogad notiek jau 14. gadu pēc kārtas un parasti tā notiek kādā Stokholmas piepilsētas novadpētniecības muzeja brīvdabas estrādē. Par godu Baltijas valstu Simtgadei sarīkojuma formāts tika paplašināts un rīkots vienā no Stokholmas centrālajām vietām. Pasā-

kums iepazīstināja plašāku sabiedrību Zviedrijā ar Baltijas valstu kultūru, vēsturi, kormūzikas, tautas dejas, amatniecības un kulinārajām tradīcijām. Sanākušos viesus visas dienas garumā uz trim estrādēm priecēja baltiešu mūziķi, dziedātāji un dejojāji. Uz centrālās skatuves *Bollnästorget* laukumā apmeklētāji klausījās svinīgās uzrunas, baudīja koņu un deju kopu koncertus. *Seglora kyrka* baznīcā skanēja tradicionāla Igaunijas salu kāzu mūzika, kur varēja uzzināt par kāzu tradīcijām zviedru apdzīvotajās Igaunijas Rego (*Rågö*)

cionālais kultūras centra stends, kurā ar saviem darinājumiem apmeklētājus priecēja tautas daiļamata meistarų grupa Lindas Rubenas vadībā.

Latvijas Republikas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs apsveica Valentīni Lasmani, kurā bija ieradies uz Baltiešu dienas svinībām viņas 102. dzimšanas dienā. Savā mūžā Valentīne Lasmane ir piedzīvojusi visus Latvijas Republikas ārlietu ministrus.

Sarīkojumam par godu tika izdota arī Baltijas valstu Simtgades brošūra, kurā bija iekļauta infor-

malās, kā arī varēja dzirdēt Latvijas sieviešu koŗa *Sapnis* uzstāšanos kopā ar operdziedātāju Eviju Martinsoni un estrādes dziedātāju Žoržu Siksnu, koŗa solistēm Guntu Vilni un Kristīni Medni. Savukārt skatuve *Tingsvallenscenen* bija atvēlēta bērnu un jauniešu koŗu priekšnesumiem, kā arī tautas mūzikas un danču darbnīcām kopā ar grupu "Stokholmas spēlmaņi".

Svētku apmeklētājiem bija iespēja iepazīties ar tautas mākslas darinājumiem, nogaršot nacionālos ēdienus, kā arī piedalīties radošajās darbnīcās. *Skansen*a viesi uzzināja daudz jauna par Baltijas tautu vēsturi un kultūru, kā arī tūrisma iespējām. Par to rūpējās Latvijas institūts un Latvijas Na-

mācija par Baltijas valstīm, pasākuma dalībniekiem un svētku programma. Vakarā Igaunų namā bija atvērts Saieta nams, kurā notika balle visiem baltiešu organizāciju biedriem. Kā pauda lietuviešu apvienības pārstāve Veronika Paulauskas: "*Mēs varam kopīgi svinēt svētkus un veiksmīgi strādāt kopā, tāpēc mums ir apzināti jāturpina baltiešu sadarbības stiprināšana diasporā.*"

Baltiešu diena *Skansenā* ir viena no Latvijas valsts Simtgades starptautiskās programmas un Latvijas Ārlietu ministrijas koordinētās Publiskās diplomātijas programmas norisēm, un to atbalstīja kupls pulks Latvijas valsts iestāžu un organizāciju, kā arī nozaru vadošie uzņēmumi Latvijā un Zviedrijā.

ANDRIS ABAKUKS

Manai un manu vecāku paaudzei, kas bija aktīvi iesaistīti latviešu sabiedrībā, nav jāstāsta, kas bija Latviešu māja Almelijā, vai vienkārši "Almelija". Bet kādi 20 gadi ir pagājuši, kopš šī latviešu māja beidza darboties, un no jauniebraucējiem varbūt tikai retais par to būs kaut ko dzirdējis.

Tikai dažus gadus pēc latviešu trimdinieku ierašanās Lielbritānijā pēc Otrā pasaules kara, 1953. gada vasarā, Latviešu nacionālā padome Lielbritānijā (LNPL) sāka nomāt novārt atstātu muižu *Newport House* pie Almelijas (*Almeley*) ciema, Herefordšīrā, Anglijas rietumos, netālu no Velsas robežas. 1989. gadā LNPL māju nopirka, bet, kad nebija iespējams to ilgāk uzturēt, 1999. gadā pārdeva. Ar to tad arī izbeidzās latviešu laiki Almelijā.

Gadu desmitiem Latviešu mājā vasarās notika bērnu kolonijas, ko mūsdienās sauktu par nometnēm. No tām vēlāk izveidojās dažādas bērnu un ģimeņu nometnes un vasaras kursi. Notika plaši Jaņu sarīkojumi. Īpaši pirmajos gados lat-

viešu ģimenes tur pavadīja vasaras atvaļinājumus. Daudziem Almelija saistās ar spilgtām bērības un jaunības atmiņām, par ko, piemēram, liecina *Facebook* grupa, "Latviešu māja – *Newport House, Almeley*".

Latviešu māja arī bija darbinieki, kas tur pastāvīgi dzīvoja. Vispazīstamākie bija pirmais un ilggadējais mājas saimnieks Janis Skujevics un saimniece Marija Keņģe. Bet mājā dzīvoja arī invalīdi un vecie ļaudis, kas tur vai vietējās slimnīcās aizgāja Mūžībā. Daudzi no viņiem ir apglabāti Almelijas ciema kapos, sākot ar Kārli Bauru 1954. gadā un Otiliju Pupuriņu 1955. gadā, kopā te ir aptuveni 80 kapu.

Lai gan latviešu periods Almelijā ir garšs, vēl joprojām ir iespējams apmeklēt latviešu kapus un rīkot kapusvētkus ar dievkalpojumu ciema baznīcā (*St. Mary's* baznīca, mājaslapa www.stmaryalmeley.org.uk). Mums ir draudzīgas attiecības ar vietējās draudzes vadību un mācītāju. Šogad LNPL no Kapu komitejas līdzekļiem Almelijas drau-

Vidū – kolonijas vadītājs Roberts Zuika ar palīdzi Veru Rullīņu. Aizmugurē vidū no kreisās – Mājas saimnieks Janis Skujevics, saimniece Marija Keņģe, sūtnis Kārlis Zariņš ar dzīvesbiedri, LNPL prezidija priekšsēdis Augusts Abakuks

dzei noziedojusi naudu, lai palīdzētu arī turpmāk kapus uzturēt, un Lielās talkas ietvaros LNPL prezidija priekšsēdes Lilijas Zobens vadībā Almelijas kapos 28. aprīlī notika talka, lai kapus uzpostu.

Arī tagadējie mājas īpašnieki ir latviešiem atsaucīgi un ir iespējams apmeklēt bijušo Latviešu māju, ko tagad sauc *Newport House* (mājas lapa www.outofnature.org.uk). Īpašnieki varējuši atļauties ieguldīt lie-

lus līdzekļus, lai saremontētu un uzpostu māju un tās apkārtni, kā tas latviešiem ne tuvu nebija pa spēkam.

Iepriekšējie latviešu kapusvētki Almelijā notika 2011. gadā, bet šogad tie notiks Latvijas Simtgades ietvaros, tā pieminot un godinot latviešu saimi, kas šeit, Anglijas nomalē, lauku klusumā, veidoja savu mazo Latviju, kamēr sagaidīja Latvijas valsts atjaunošanu.

Kapusvētki notiks otrdien, 24. jūlijā, ar dievkalpojumu ciema baznīcā plkst. 14.30. Paredzēts pirms dievkalpojuma apmeklēt kapus, bet pēc dievkalpojuma ap plkst. 16 būs bijušās Latviešu mājas apmeklējums, kur arī uzstādīsim atjaunotās piemiņas plāksnes Janim Skujevicam un Marijai Keņģei.

Gaidām, ka kapusvētkos būs klāt vēstniece Baiba Braže ar kollegām no Latvijas vēstniecības. Ir paredzēts autobuss no *Straumēniem*. Interesenti busa braucienam ir aicināti pieteikties pie info@daugavasvanagi.co.uk līdz 2. jūlijam.

Kapu svētki Almelijā

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Latviju valsts vizītē apmeklē Viņa Majestāte Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs

Latvijā vizītē bija ieradies Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs. 11. jūnijā Viņa Majestāte Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs tikās ar Valsts prezidentu Raimonu Vējoni Rīgas pili un piedalījās svinīgajā ziedu nolikšanas ceremonijā pie Brīvības pieminekļa. Vēlāk Nīderlandes karalis tikās ar Ministru prezidentu Māri Kučinski un Saeimas priekšsēdi Ināru Mūrnieci.

Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs un Latvijas valsts prezidents Raimonds Vējonis // Foto: LETA

Dienas otrajā pusē Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs Latvijas Nacionālās bibliotēkas Tautas grāmatu plauktam dāvināja grāmatu un apskatīja izstādi "Rembranta ēnā". Nīderlandes karalis piedalījās Nīderlandes – Latvijas biznesa seminārā *Get Connected* Rīgas Brīvostas pārvaldē. Dienas beigās Rīgas pili notika Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa un Ivetas Vējones kundzes rīkotās oficiālās vakariņas par godu Nīderlandes karalim.

Ziedu nolikšana pie Brīvības pieminekļa // Foto: LETA

12. jūnija rītā Nīderlandes karalis Vilems Aleksandrs Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā tikās ar kultūras ministri Daci Melbārdi, lai apskatītu izstādi "Latvijas gadsimts".

No Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa paziņojuma preseī pēc tikšanās ar Viņa Majestāti Nīderlandes karali Vilemu Aleksandru: "Man ir patīss prieks uzņemt valsts vizītē Viņa Majestāti Nīderlandes Karali Vilemu Aleksandru. Šī vizīte ir īpašs pagodinājums mūsu valstij tās Simtgadē. Tā skaidri apliecina Latvijas un Nīderlandes ciešo draudzību un teicamās attiecības. Mūs vieno gan vēsturiskās saites, kurās pirmās ir meklējami Hanzas savienības laiki, gan draudzīgas un dinamiskas attiecības mūsdienās. Esmu gandarīts, ka Latviju un Nīderlandi saista plaša un dinamiska sadarbība kultūras un izglītības jomās. Kopš 2008. gada atklātā aviosabiedrības *airBaltic* tiešā aviosatiksmē Rīga-Amsterdamā pozitīvi ietekmē ne tikai tūristu plūsmu abos virzienos, bet arī tiešo biznesa kontaktu veidošanu, dialogu starp mūsu iedzīvotājiem, kā arī studentu apmaiņu. Notiek aktīva sadarbība

starp mūsu valstu kultūras un izglītības iestādēm, teātriem, bibliotēkām un muzejiem. Par to man ir patīss prieks un gandarījums. Esmu pārliecināts, ka mūsu lieliskās divpusējās attiecības veiksmīgi attīstīsies un plauks arī turpmākajos gados!"

Rundāles pils muzeja direktors Imants Lancmanis pētījis Nīderlandes karaļa radurakstus un atradis, ka Vilema Aleksandra dzimtas saknes ir Kurzemē. Hercoga Jēkaba mazmeita kļuvisi par joprojām pastāvošās Orānijas-Nasavas dinastijas ciltsmāti. Lancmanis saskatījis arī vizuālu līdzību starp Vilemu Aleksandru un Kurzemes hercogu Ketleru. Visi Ketleri bijuši izteikti rudi, arī karalis ir gaišmatains.

Lietošanā nodota Mežaparka Lielās estrādes pirmā kārtā

7. jūnijā plkst.12 ekspluatācijā ir nodots Mežaparka Lielās estrādes pirmais atjaunošanas posms, pastāstīja Rīgas domes Īpašuma departamenta pārstāve Baiba Gailīte. Sākotnējais ekspluatācijas termiņš bija noteikts šī gada 18. jūnijs. Pārbūves laikā tika palielināts skatītāju vietu skaits līdz 77 000. Izmantojot visai sarežģītas metāla konstrukcijas, izbūvēta pergola (Pergola ir dekoratīvs režģis dārzā, ko parasti taida no koka, taču var būt arī no metāla – Red.), kurā izvietotas plašas telpas sarīkojumam apmeklētāju vajadzībām – ēdināšanai, ģērbtuvēm, tirdzniecībai.

Tāda izskatīsies Mažaparka Lielā estrāde pēc pārbūves // Publicitātes attēls

Pārbūvētajā Dziesmu svētku estrādē ir veikti arī apkārtnes labiekārtošanas darbi, pēc iespējas saglabājot apkārtnes dabisko ainavu – mežā ir ierīkotas atpūtas vietas no koka blūķiņiem, izveidoti celiņi. Eksperti atzinīgi novērtējuši gan būvnieku paveikto darba kvalitāti, gan termiņu, kurā būvniecība paveikta, jo apjomīgās izmaiņas veiktas tikai nedaudz vairāk nekā gada laikā.

Latvija 100

Saņemta pirmā Simtgades loterijas stipendija

Pirmo Latvijas Simtgades stipendiju saņēmusi Rīgas centra humanitārās vidusskolas skolniece, teicamniece Annija Asnate Čekstere, informēja Finanču ministrijā (FM).

Finanču ministres Danas Reizniece-Ozolas (ZZS) ieskatā, ar Simtgades loteriju aizsāka jauna tradīcija Latvijas momentloteriju vēsturē – veidot stipendiju atbalsta programmu Latvijas skolēniem. "Esmu gandarīta, ka iedzi-

Pasniedz Simtgades loterijas ietvaros sarūpētu stipendiju Rīgas centra humanitārās vidusskolas 12b. klases absolventei Annijai Asnatei Čeksterei // Foto: LETA

notāji atbalsta šo iniciatīvu un veicina ieguldījumu sociāli aktīvo un talantīgo jauniešu attīstībā. Ceru, šī būs laba ceļmaize šiem izcilniekiem jaunu zināšanu apguvei un tālākiem sasniegumiem." Simtgades loterijas vērienīgā stipendiju atbalsta programma paredz, ka, sākot no 2018. gada, atbalsta stipendiju 500 eiro apmērā saņems katras Latvijas vidējās izglītības iestādes labākais absolvents visu izlaiduma klašu vidū.

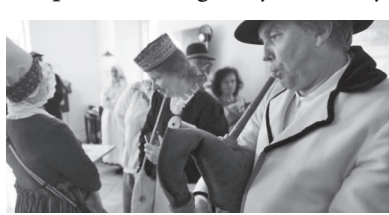
Šveicē piemin Raini un Aspaziju

15. jūnijā Raiņa un Aspazijas muzejā Šveicē, Lūgāno, pilsētas vēstures archīva telpās atklāta izstāde "Rainis un Aspazija starp Latviju un Šveici". Ekspozīcijas autori ir Vita Mātiša, Gundega Grīnuma un Jānis Šiliņš, iekārtotājs – dizaina birojs HZE. Ekspozīcija pirmo reizi tapusi ar Latvijas valsts atbalstu.

Tallinā notika Latvijas kultūras dienas Igaunijā – "Latvijai 100"

Latvijas kultūras dienas Igaunijā notika 9. un 10. jūnijā Tallinā, sniedzot iespēju Igaunijas sabiedrībai tuvāk iepazīt Latviju un latviešus un piedalīties Latvijas Simtgades svinēšanā. 9. jūnijā svētki norisinājās nesen atklātajā Igaunijas Vēstures muzeja filiālē *Maarjamäe* pils parkā. Tos atklāja ar Latvijas Simtgades filmas "Vectēvs, kas bīstamāks par datoru" pirmizrādi Igaunijā. Skatītāji

tikās ar filmas veidotājiem. Notika folkloras kopu, koŗu, deju ansambļu un citu mākslinieku koncerti. Darbojās latviešu gardumu un meistardarbu tirgus. Tradicionālos amatus pārstāvēja Latvijas Etnografiskā muzeja meistari. Mūsdienīgo Latvijas dizainu pārstāvēja veikals *M50* un citi. Meistardarbnīcās apmeklētāji varēs ievingrināt roku dažādos amatos.

(Turpinājums 4. lpp.)

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

POLIJA. 9. jūnijā Krakovas kongresu centrā ICE notika pasaulslavenās latviešu operdziedātājas Elinas Garančas koncerts, kurš tika rīkots festivāla *ICE Classic series* ietvaros. Mūzikālo pavadījumu diriģenta Karela Marka Šišona vadībā sniedza orķestris *Sinfonietta Cracovia*. Pēc koncerta notika Latvijas vēstnieka Polijā, koncerta goda patrona Edgars Bondara un viņa kundzes rīkota pieņemšana par godu Elinas Garančas koncertam un Latvijas 100. gadadienas svinībām.

ITALIJA. 7. jūnijā Latvijas vēstniecība Itālijā sadarbībā ar Itālijas Ārlietu ministrijas Dzīvesbiedru asociāciju (*ACDMAECI*), kinoteātri *Cinema Tizian Roma* organizēja Latvijas kinofilmā "Melānijas kronika" īpašu seansu asociācijas biedriem, Itālijā akreditētajiem diplomātiem un vecāko klašu skolēniem. Pēc filmas seansa notika diskusija ar filmas režisoru Viesturu Kairiņu. Filmā īpašais seanss ir viena no Latvijas valsts Simtgades Latvijas Ārlietu ministrijas koordinētās Publiskās diplomātijas programmas norisēm, lai informētu Itālijas sabiedrību un viedokļu veidotājus par Latvijas vēsturē būtiskiem notikumiem, pieminot 1941. gada 14. jūnija deportāciju 77. gadadienu. 17. aprīlī Latvijas vēstniecības Itālijā iesāktā projekta "Diplomātijas izglītība" (*Diplomacy Education*) kontekstā kinofilmā seansā piedalījās arī Romas Dēmokrīta zinātniskā liceja (*Liceo Scientifico Democrito, Classe 3E*) skolēni un mācītspēki, un Romas britu starptautiskās skolas skolēni.

KANADA. 3. jūnijā Latvijas vēstnieks Kārlis Eihenbaums kopā ar vairākiem Eiropas Savienības valstu vēstniekiem, viņu ģimenēm, bija uzaicināti apmeklēt vienu no pirmiedzīvotāju teritorijām *Kitigan Zibi*, ko latviski var tulkot kā "Dārza upe". Veidojies kā viens no lielākajiem indiāņu rezervātiem 19. gadsimtā, tas tagad pārtapis par labiekārtotu teritoriju, kur dzīvo algonkinu nācijas pārstāvji. Vēstnieki un ārvalstu diplomāti piedalījās tradicionālajā saietā *Pow Wow*, kas sākotnēji pulcēja pirmiedzīvotājus, bet ar laiku tas ir kļuvis par nozīmīgu sarīkojumu, kur laipni tiek uzņemti viesi un svešinieki, dodot iespēju savstarpēji iepazīties, kopā priecāties, dejot, ieturēt maltīti, kā arī tirgoties, slēgt darījumus. Vēstniekam Eichenbaumam bija īpaši liels gandarījums satikt pirmiedzīvotāju militāros veterānus, kas dienējuši arī Eiropā, pirmiedzīvotāju NHL hokeja uzņēmīgās pirmiedzīvotāju sievietes, kas stingri kopā satur veselības kopienas. • Latvijas vēstniecības darbinieki kopā ar Otavas latviešiem pirmo reizi piedalījās dažādu sabiedrisko ēku Atvērto durvju sarīkojumā – *Doors Open Ottawa*. Divās dienās Otavas latviešu ev. lut. Miera draudzes namu un tur izvietoto Sabiedrisko centru apmeklēja liels apmeklētāju skaits. Interesi sekmēja arī ļoti pārdomāti, saturiski bagātīgi iekārtota izstāde, neaizmirstot ne par vienu.

ČECHIJA. Dienvidčehijas pilsētas Čehu Krumlovas klostera kompleksā tika svinīgi atklāta izstāde "Johans Brēms (1907-1995): scēnografs, arhitekts, mākslinieks". Johans Brēms (*Joan Brehms*) ir dzimis un mācījies Liepājā. 20. gadsimta 30. gadu sākumā sācis scēnografa un mākslinieka gaitas, strādājis Latvijas, Polijas un Vācijas teātros, 30. gadu nogalē sadarbojies arī ar Eduardu Smiļģi. Pēc Otrā pasaules kara Johana Brēma dzīve bija drāmatiska. Taču, nonācis Čehoslovākijā, viņš guva lielu radošo un pilsonisko atbalstu no Čehu Budejovices Dienvidčehijas teātra, gūdam iespējas strādāt radošo scēnografu darbu un īstenot gleznošanas un arhitektūras idejas. 20. gadsimta 60.–70. gados viņa inovatīvie scēnografijas un arhitektūras darbi guva lielu atzinību ne tikai Čehoslovākijā, bet arī citur Eiropā. Viņš bija arī Čehu Krumlovas unikālās rotējošās auditorijas brīvdabas modeļa autors. Sarīkojumā ar uzrunām uzstājās Latvijas vēstnieks Čehijā Alberts Sarkanis, Čehijas Senāta vicepriekšsēdis un izstādes iniciators Jirži Šestāks, Čehu Krumlovas mērs Dalibors Carda, Dienvidčehijas teātra direktors Lukāš Prudekšs un citi. Izstāde, ko sadarbībā ar daudziem partneriem ir sagatavojis Čehijas Nacionālais muzejs, 2017. gada 16. septembrī tika atklāta Johana Brēma dzimtajā Liepājā, pēc tam līdz gada beigām tā bija skatāma E. Smiļģa Teātra muzejā Rīgā.

IGAUNIJA. 6. jūnijā notika Latvijas vēstnieka Igaunijā Raimonda Jansona darba vizīte Tartu. Vēstnieks tikās ar pilsētas mēru Urmasu Klāsu. Tika pārrunāta Tartu vēsturiskā un mūsdienu loma Latvijas – Igaunijas sadarbības saišu stiprināšanā un pilsētas sadarbība ar tās sadraudzības pilsētu Rīgu un sadarbības tālākās perspektīvas. Vēstnieks pilsētas mēru informēja par latviešu biedrības Tartu ieceri un vēlmi veidot piemiņas vietu Tartu studējušajiem jaunlatviešiem. Tika tāpat apskatītas iespējas transporta sakaru attīstībā ar Latviju. Vēstnieks informēja par gaidāmo Latvijas – Igaunijas valdību kopējo sanākumi pusēs apsprieda sēdes darba kārtībā ietveramos jautājumus, kuriem ir būtiska nozīme pašvaldību reformas ieviešanā un tālākā istenošanā. Pusēs arī pārrunāja gaidāmos Baltijas studentu dziesmu un deju svētkus *Gaudeamus* un Latvijas valsts prezidenta vizīti Tartu. Tika atzinīgi novērtēta Baltijas aizsardzības kolledžas un Tartu universitātes Baltistikas katedras veiksmīgais ieguldījums izglītības un zinātnes jomā.

KAZACHSTĀNA. 8. jūnijā Almatī, Kazachstānā, Eiropas Savienības valstu filmu festivāla atklāšanas dienā, tika izrādīta latviešu režisora Aigara Graubas spēlfilma "Nameja gredzens". Filmā izrāde notika Latvijas Simtgades projekta ietvaros. Klātesošos pirms filmas izrādīšanas uzrunāja Latvijas goda konsuls Almatī Kaspars Kukelis. Savā uzrunā goda konsuls vēstīja, ka "Nameja gredzens" ir viena no jaunākajām latviešu kinofilmām, vienlaikus uzsverot, ka filmu nevar jādžēti uztvert kā patiesu 13. gadsimta vēsturisko notikumu atspoguļojumu, taču filmas sižets saskan ar Latvijas Simtgades vēstījumu par to, ka latvieši ir sena tauta, bet jauna nācija.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Atvēsināties palīdzēja "Valmiermuižas" alus un īsts Latvijas mājas saldējums no *Gogelmogels*, Sasildīja tradicionālie latviešu ēdieni, kuņģus gatavoja Latvijā slavenā saimniece Ilze Briede ar savu Latvijas Etnografiskā brīvdabas mūzeja kafējnīcas *Pūnīte* komandu.

Bija īsta latviešu maize, pīrāgi un Jāņusiers. Svētkos notika koņu koncerts, kurā piedalījās Igaunijas latviešu koris "Ziemeļu balss", Somijas latviešu koris "Ziemeļmeita" un Tallinas Techniskās universitātes kamerkoris, ļaujot kaut uz brīdi sajūst līdzīgo Latvijas un Igaunijas Dziesmu svētku noskaņās un svarīgumā. Iepazīt latviešu Jāņu tradīcijas un tradicionālo mūziku palīdzēja Igaunijas latviešu folkloras kopa "Rēvele", folkloras un seno ciņu kopa "Vilkači", ģimeņu tradīciju kopa "Garataka" un īpašie viesi – postfolkloras grupa "Imanta Dimanta".

Deju koncertā piedalījās Somijas latviešu deju kopa "Aurora", brīnišķīgie igauņu tradīciju kopēji *Leigariid* un dzīvespriecīgā Garkalnes novada senioru deju kopa *Baltābele* no Latvijas. Tradicionālajiem dančiem tika aicināti pievienoties visi gribētāji. Tallinas latviešu skolas "Taurenis" audzēkņi bija sagatavojuši priekšnesumu, izstādi un filmu sadarbībā ar Baltijas filmu skolā studējošajiem latviešiem. 10. jūnijā svētki turpinājās Tallinas vecpilsētā omulīgajā Meistaru pagalmā Vene ielā 6, kur notika latviešu gardumu un meistardarbu tirgus un svētku dalībnieku koncerti.

Latvijā no 16. līdz 21. jūnijam noritēs XI Starptautiskais folkloras festivāls *Baltica* par temu "Ziedēšana. Jāņi".

Rīgā 16. jūnijā no plkst. 10 līdz 13 ar startu Doma laukumā būs iespēja izlocīt kājas orientēšanās sacensībās, bet plkst. 17 būs svētku gājiens, kas beigsies ar lielkoncertu "Šurp, Jāņa bērni!". Svētku dienās Latvijas, Lietuvas un Igaunijas 4 000 dalībnieku no 237 folkloras kopām, etnografiskajiem ansambļiem, kapelām izspēlēs, izdziedās un izdejos Vasaras saulgriežus Rīgā un valsts reģionos. *Baltica* izskanēs 21. jūnija vakarā, piedaloties akcijā "Izgaismo Latviju!".

DzieDot aicina: piedalies Latvijā lielākā virtuālā kopkora tapšanā!

Bilētes izpārdotas un dalībnieku skaits ierobežots, taču, kļūstot par daļu no virtuālā svētku kopkora, ikvienam joprojām ir unikāla iespēja nokļūt uz XXVI Vispārējo latviešu dziesmu un XVI Deju svētku skatutes. Lai piedalītos Latvijā iespējīgākā virtuālā kora tapšanā, ikviens aicināts līdz 29. jūnijam pievienot savu

tautasdziesmas "Tumša nakte, zaļa zāle" dziedājumu, izmantojot balss spēli "DzieDot".

Plašāka informācija par spēli un tās lejupielādes iespējām savos viedtālrunos atrodama spēles mājaslapā www.dziedot.lv.

Virtuālais koris ir vēl nebijusi iespēja Sadziedāšanās nakts dalībnieku vidū nokļūt ikvienam – gan tiem, kas sevi līdz šim uzskatījuši par nedziedātājiem, gan ilggadējiem svētku dalībniekiem, kas šī gada Dziesmu un deju svētkos nepiedalīšies vai kas svētkus papildina dejotāju, koklētāju, pūtēju, amatnieku vai aktieņu rindās. Sadziedāšanās naktī dziesmas "Tumša nakte, zaļa zāle" atskaņošanas laikā uz vietas esošajiem dalībniekiem Mežaparka lielajā estrādē uz ekrāniem ierakstā pievienosies vēl vairāki simti cilvēku no jebkuras Latvijas un pasaules malas, kas līdz 29. jūnijam balss spēlē "DzieDot" būs iedziedājuši šo vienu no latviešu milētākajām tautasdziesmām.

Lielā interese par izstādi "Latvijas gadsimts"

Latvijas Simtgades programmā tapušo izstādi "Latvijas gadsimts", kopš atklāšanas 4. maijā, mēneša laikā aplūkojuši teju 11 000 interesentu, informē Latvijas Nacionālā vēstures muzeja pārstāvji.

Latvijas muzeju kopizstāde aplūkojama Latvijas Nacionālā vēstures muzeja telpās Rīgā, Brīvības bulvārī 32.

LNB atklāta oforta izstāde "Rembranta ēnā"

15. jūnijā Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) 4. stāva galerijā tika atklāta izstāde "Rembranta ēnā. Holandes oforts 17. gadsimtā".

Izstāde ietver 24 Holandes mākslinieku – Rembranta sekotāju – oforta tehnikā darinātus grafikas darbus, iepazīstinot ar klasiskās grafikas iespiedtechnikas darbu kolekciju no Konrāda Ubāna Mākslas lasītavas krājuma. Izstādes "Rembranta ēnā. Holandes oforts 17. gadsimtā" darbos aplūkojama tā laika cilvēka ikdiena – kaŗa briesmas un miera trauslā

idille, antikās kultūras mantojums un reliģijas klātbūtne, daba un dzīvnieki.

Sešas valstis noslēdz vienošanos

Somija, Latvija, Norvēģija, Polija, Krievija un Zviedrija 28. maijā svinīgi parakstīja vienošanos par Ziemeļu Dimensijas Kultūras partnerības sekretariāta izveidi. "Darbs pie iniciatīvas tika aizsākts jau 2010. gadā, tādēļ jo lielāks gandarījums, ka tik simboliskā brīdī – Latvijas valsts Simtgades gadā – esam pielikuši punktu un iepūtusi dzīvību šajā starptautiskajā kopsadarbībā," pēc vienošanās dokumenta parakstīšanas sacīja Kultūras ministrijas valsts sekretāre Dace Vilsone.

Noslēgtā vienošanās paredz, ka partnerības sekretariāts atradīsies Rīgā, tāpat līgumā atrunāti Ziemeļu Dimensijas Kultūras partnerības sekretariāta darba uzdevumi, finansējums, tostarp visu dalībvalstu minimālo iemaksu sliekšni – 10 000 eiro gadā – u.c.

Briseles latvieši iztūjā partiju pārstāvjus

Ārpus Latvijas pašlaik dzīvo aptuveni 200 tūkstoši valstspiederīgo, un politiski viena no aktīvākajām kopienām atrodas Beļģijā. Gatavojoties rudenī gaidāmajām Saeimas vēlēšanām, vietējā Latviešu biedrība uz Briseli bija uzaicinājusi politisko partiju pārstāvjus, lai izvaicātu gan par Latvijā aktuāliem notikumiem, gan par solījumiem diasporai. Šis bija vienas no pirmajām priekšvēlēšanu debatēm, kur tikās daudzu partiju pārstāvji.

Uz diskusiju ar Briseles latviešiem gandrīz visu aicinātie partiju pārstāvji ieradusies bez liekas mudināšanas. Taču nevar nepamanīt, ka starp atbraukušajiem politiķiem nav nevienas sievietes. Te ir *Saskaņas*, "Progresīvo", Jaunās konservatīvās partijas (JKP), "Jaunās Vienotības", Nacionālās apvienības (NA) un "Attīstībai/Par" pārstāvji. Uz debatēm bija uzaicināti arī *Zaļo* un Zemnieku savienības (ZZS) pārstāvji, bet ne tās ministriem, ne deputātiem šoreiz neatradās laiks, un neviens cits visā partijā, kas būtu cienīgs runāt ar diasporu debatēs, tā arī neatradās.

Pēc diskusijas, kas 30 gradu karstumā nebija pārāk plaši apmeklēta, klausītāji bija dažādi noskaņoti. "No tiem jautājumiem, kas bija šeit uzdoti, man personīgi likās, ka vismaz 50% zināšanas ir ļoti vājas," vērtēja debašu skatītājs Uldis Šalajevs.

Iesniegts gala ziņojums par VDK dokumentu publicēšanu Bijušās Latvijas PSR Valsts drošības komitejas (VDK) zinātniskās

SPILGTS CITĀTS

"Vajag gudru galvu, nevis stingru roku"

Žurnālā *Mājas Viesis* publicēta intervija ar vērigu Latvijas sabiedriskās un politiskās dzīves norišu vērtētāju politoloģi, starptautisko attiecību ekspertu **Vītu Matīsu**. Gatavojoties 13. Saeimas vēlēšanām, mūsu laikraksta lasītājiem noderēs Vitas Matīsa domas par iesaistītajām politiskajām partijām. Ieskatam nelieli fragmenti no šīs intervijas.

Mani ne tik daudz interesē, ko šīs partijas – jaunās un vecās – domā darīt turpmāk, jo tām visām būs kaut cik necik līdzīgs stāsts, ko vajadzētu izdarīt. Mani vairāk interesē kļūdu analīze: kādas, lūdzu, ir tās konkrētās kļūdas, kuras tika pieļautas iepriekšējās partijās. Tas būtu labs darbs jums, žurnālistiem, – visās partijās identificēt tos cilvēkus, kuriem ir kāda iepriekšējā partiju pieredze, un iztaujāt viņus visus pēc kārtas par kļūdām, kuŗas šoreiz, cerams, neatkārtosies.

Es gribētu vispirms dzirdēt, lai mani pārlicina, ka viņi tiešām ir domājuši un izdarījuši secinājumus no iepriekšējās pieredzes, lai šīs kļūdas neatkārtotu jaunajā veidojumā. Tas man ļoti palīdzētu izvēlēties, par kuŗu partiju balsot. Otra lieta, ko es gribētu redzēt, – politiķi, kuŗš publiski atzīs, ka, jā, būt politikā – tā nav visneizdevīgākā izvēle Latvijā, tur ir savs nodrošinājums, bet, ja pie reizes kaut ko labu varu izdarīt arī Latvijai, kādēļ nesavienot sev lietderīgo ar darbu valsts labā – tas saņems manu plusu. (...)

Vitai Matīsa tika jautāts: tā kā jūs esat daudz laika un darba veltījuši Latvijai, ko gribētu teikt mūsu valsts Simtgadē?

Daudzās pasaules valstīs mūsdienās dzirdam līdzīgu vadmotīvu: vajag stipru dūri valsts vadībā. Bet Rainis savulaik teica, ka Latvijai vajag tieši pretējo – gudru galvu, nevis stipru dūri. (...) 2018. gadā, Simtgades gadā, es lūgtu Latvijas iedzīvotājiem padomāt, kāda ir bijusi viņu reālā pieredze ar vadoņiem. Vai visiem Latvijas iedzīvotājiem bija labi, vai tikai tiem, kuŗi atradās vadoņa pietuvinātā lokā?

Vērmanes dārzā notika Baltijas praida gājiens

9. jūnijā Rīgā norisinājās 2018. gada Baltijas praidis, kā arī divi protesti pret lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu kopienas rīkotajiem pasākumiem.

Pirmo reizi gājiēnā ar savu logo un savu darbinieku kopu devās arī kāds uzņēmums. Tāpat pirmo reizi gājiēnā kā organizēta grupa piedalījās politiskās partijas – "Attīstībai/ Par!", "Progresīvie" un "Vienotības" jaunatnes nodaļa. Gājiēnā piedalījās aptuveni 8 tūkstoši dalībnieku.

Igaunijas prezidente iecelja jaunu vēstnieku Latvijā

Igaunijas prezidente Kersti Kaljulaida iecēlusi par jauno savas valsts vēstnieku Latvijā **Arti Hilpusu**, paziņojis prezidentes preses dienests. Viņš nomainīs līdzšinējo vēstnieku Tenisu Nirku, kas ar prezidentes lēmumu no šā amata atsaukts.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

izpētes komisija 8. jūnijā Latvijas Universitātē (LU) iesniegusi galatīkuma ziņojumu jeb darbības pārskatu par VDK dokumentu publicēšanu, aģentūrai LETA sacīja komisijas vadītājs Kārlis Kanģeris.

Viņš norādīja, ka 145 lappušu biežajā gala redakcijā kopā ar pielikumiem sakopots viss sākotnēji no VDK izpētes komisijas pieprasītais. Tautsajūta par komisijas locekļu vienprātību attiecībā uz ziņojuma gala redakciju, Kanģeris sacīja, ka pēdējo reizi tā tika izskatīta un apstiprināta 7. jūnijā. Tas nozīmē, ka tā atspoguļo visu komisijas biedru viedokli. LU rektors Indriķis Muižnieks apliecināja, ka ziņojums ir saņemts

Ādažos desantējas ASV kaŗavīri

9. jūnijā Ādažu poligonā starptautisko mācību *Swift Response 2018* ietvaros no lidmašīnām desantējas ASV kaŗavīri, kā arī tika nomestas platformas ar ekipējumu. Mācību ietvaros no astoņām militārajām transporta lidmašīnām *Globemaster III* C-17 bija paredzēts izsēdināt poligonā vairāk nekā 500 ASV 82. gaisa desanta divīzijas kaŗavīrus.

Desantnieki vērienīgo trauksmes situācijas mācību ietvaros 8. jūnijā izlidoja no bāzes Ziemeļkarolinā, lai nepārtrauktā lidojumā ar desmit lidmašīnām un degvielas uzpildi gaisā virs Atlantijas okeana ierastos un izsēstos Latvijā un Lietuvā. Šādas mācības demonstrēja sabiedroto spēju ātri ierasties Latvijā.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Putins draud Ukrainai, vēstnieks citē Bībeli...

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

“Nācijas līderis” – Krievijas prezidents Vladimirs Putins nu jau 16. reizi sarīkoja savu kārtējo “sazināšanos ar tautu”, četrarpus stundu laikā atbildot uz 73 lielākoties iepriekš atsijātiem jautājumiem. Atšķirībā no iepriekšējām t. s. “taisnajām līnijām”, šoreiz zālē netika ielaista publika, kas runātājam vaicātu “no vietas”: viss “dzīvais kontakts” notika video formātā Neatkarīgajā portālā *newsru.com*, komentējot šo formāta maiņu, tika pausts viedoklis, ka Putins arvien vairāk baidās no cilvēkiem, retāk parādās ļaudīs.

Ļoti draudīga, var pat teikt – baissa bija atbilde uz jautājumu, kā rīkotos Krievija, ja pasaules futbola čempionāta laikā ukraiņu karaspēks uzbruktu Donbasa

separātistu veidojumiem: “Tam būtu smagas sekas Ukrainas valstiskumam (!) kopumā.” Kā to saprast – Ukrainas okupācija, iznīcināšana, likvidācija?

Vladimirs Putins solīja sava – pēc konstitūcijas pēdējā – termiņa laikā panākt “izrāvienu”: Krievijai jāklūst par vienu no pasaules vadošajām lielvalstīm itin visās ekonomikas un tehnoloģijas jomās. Šajos Putina izteikumos sadzirdamas gandrīz vai pāniskas notis: “Mēs nekādā ziņā nedrīkstam atpildīt!” Viņš labi apzinās, ka augsto tehnoloģiju jomā Krievijai vēl daudz kas jāapgūst. It kā mierinot tautu, Putins solīja, ka, tērējot triljonus (!) šim izrāvienam, netiksot pielietotas Staļina metodes drudzainās industrializācijas gados. Labi vēl, ka tā...

Kā jau bija sagaidāms, Putins plašāk pakavējās pie tā sauktā krievvalodīgo stāvokļa Baltijā, īpaši Latvijā: tas, kas notiekot ar “nepilsoņiem”, esot diskriminācija, un Krievija aizstāvēšot krievvalodīgo tiesības “ar diplomātiskām metodēm”, un šīm metodēm jābūt tādām, lai vēl vairāk nepasliktinātu viņu (krievvalodīgo) stāvokli. Šajā jautājumā viņš meklēšot “dialogu ar Eiropas Savienību”. Re, kur Putinam tā ES noderēs – alianse, kuŗu viņš, kā zināms, tiecas vājināt.

Ne tik ilgi kā Putins, bet tomēr gaŗi un plaši izrunājas Krievijas vēstnieks Latvijā Jevgeņijs Lukjanovs preses konferencē, kas tika sasaukta sakarā ar irkgadējo “Puškina dienu”. Viņš neatturējās no rupjībām, kas adresētas Lielbri-

tānijai, un vispār nebija pārāk diplomātisks: viņš teica, ka Ziemeļkorejas vadonis Kims III esot “cilvēks-raķete”, kuŗš “eleganti – piedodot terminu – izdarījās ar Trampu kā ar puīseli”. (Nu, Vašingtonā spriests, ka Kims III kritis vai uz ceļiem, izlūgdamies Trampam tikšanos. F. G.)

Runājot par īstenojamo izglītības reformu Latvijā, vēstnieks teica, ka 2029. gadā abiturientslatvietis prātīšot tikai latviešu un angļu valodu, bet krievam būs vēl trešā – krievu. Latviski runājot pusotra miliona, bet krieviski – 300 (?) miljoni. Biedrs Lukjanovs atsakās saprast, ka tieši tādēļ mazajai latviešu tautai par katru cenu jā saglabā un jākopj sava valoda un identitāte.

Vēstnieks atļāvās arī citēt Bī-

beli, kur “stāv rakstīts”, ka “sadalīta valsts ies bojā”. No kurienes tas ņemts – no “Daniela grāmatas”, no Pravešiem, no “Jāņa Atklāsmes grāmatas”? Man slinkums meklēt... Pieminot šo citātu, vēstnieks teica, ka runa esot par “cilvēku dalīšanu pēc etniskiem mitekļiem”.

Bībelnieks neesmu, bet vēstnieks, citējot dievvārdus, maldās: tieši viņš, tāpat kā, teiksim, Ždanoka, vēlas iemūžināt stāvokli, kad krievvalodīgie tiecas nošķirties no Latvijas pamattautas, paši sevi “segregēt” Latvijā, padarot to par iekšēji sašķeltu divkopienu valsti, kamēr īstenojamās izglītības reformas nolūks ir panākt, lai krievvalodīgais nejustos svešs “iedzimto” vidū, bet justos kā šai zemei piederīgs!

KĀRLIS STREIPS

DIPLOMĀTIJA MŪSDIENĀS

Aizgājušajās brīvdienās valstu vadītāji no septiņām pasaules bagātākajām valstīm pulcējās Kanadā uz organizācijas G7 gada sapulci. G7 pirmsākumi bija 1973. gadā, kad toreizējais ASV finanču ministrs Džordžs Šulcs sarīkoja tikšanos ar ministriem no Rietumvācijas, Francijas un Lielbritānijas, lai apspriestu tā brīža politisko un ekonomisko situāciju pasaulē. Ministri tikās Vašingtonā, Baltā nama bibliotēkā, tāpēc savos pirmsākumos G7 bija pazīstama kā “bibliotēkas grupa.” Dažus mēnešus pēc tam Pasaules bankas sapulcē Šulcs ieteica grupai pievienot Japānu, Tokija piedāvājumam piekrita. Vēl pēc diviem gadiem Francijas valdība noorganizēja samitu, kuŗā piedalījās minētās piecas valstis, kā arī pirmo reizi Itālija. 1976. gadā Rietumvācijas finanču ministrs Helmutš Šmits un toreizējais ASV prezidents Džerolds Fords konstatēja, ka Lielbritānijā nupat bija nomainījies premjerministrs, viņi gribēja procesā iesaistīt kādu angļu valodā runājošu līderi ar lielāku pieredzi, tāpēc uz samitu arī tika uzaicināts Kanadas premjers Pjērs Trudo, kuŗš, starp citu ir mūsdienu Kanadas premjerministra Džastina Trudo tēvs. Tā veidojās septiņnieks, kuŗš mūsdienās ir G7. Tā nav formāla struktūra tādā nozīmē, ka G7 nav sava sekretāriāta, nav pilna laika darbinieku. G7 prezidentūra rotē reizi gadā no vienas valsts uz nākamo, un tā, kuŗai ir prezidentūra, arī katru gadu rīko samitu.

Uz īsu brīdi G7 bija G8. 1994. gadā samits notika Itālijā, kur neoficiāli piedalījās un ar dalīb-

valstu līderiem aizkulisēs sarunājās cilvēki no Krievijas. Pēc pāris gadiem Lielbritānijas prezidents Tonijs Bērs un ASV prezidents Bils Klintonš uzaicināja toreizējo Krievijas prezidentu Borisu Jeļcinu vispirms samitā piedalīties novērotāja statusā, bet, sākot ar 1998. gadu – kā pilntiesīgu grupas dalībnieku. G7 kļuva par G8. Krievija tobrīd nebija un arī mūsdienās nav viena no pasaules bagātākajām valstīm, pērn, bagātību aprēķinot uz iekšzemes kopprodukta uz vienu cilvēku, Krievija pasaulē bija 71. vietā, starp citu, tikai divas vietas virs Latvijas. Taču minētie līderi tobrīd vēl domāja, ka ar Krieviju var veidot labas un pozitīvas attiecības. Krievija tomēr bija lielvalsts, turklāt ar kodolieročiem... Illūzijas par pozitīvām attiecībām gan sagruva 2014. gadā, kad samits pirmoreiz bija paredzēts Krievijā, Sočos, taču pirms tam mūsu kaimiņvalsts vispirms okupēja un tad anektēja Krimas teritoriju Ukrainā, tāpēc G8 vispirms Maskavu atstādināja no pilntiesīgas dalībvalsts statusa, bet tad, kad Krievija uzsāka savu avantūru Ukrainas dienvidaustrumos, to izslēdza pavisam. G8 atkal kļuva par G7. Un samits togad notika Briselē, kur G7 stingri nosodīja Krieviju par agresiju kaimiņvalstī.

G7 sapulces laika gaitā bijušas mierīgas, ja nu vienīgi ik pa laikam uzrodas protestētāji, kuŗi iebilst pret globalizāciju. Taču šogad, protams, situācija bija pavisam citāda, jo šogad G7 sapulce notika krietni sarežģītākos apstākļos. Lasītāji zinās, laikā pirms samita Amerikas valdība

Foto: EPA/LETA

paziņoja, ka tā apliks daudzas preces, konkrēti tēraudu un alumīniju, ar ievērojamiem importa tarifiem, piebilstot, ka tas tiks darīts tāpēc, ka tērauda un alumīnija importi radot nacionālās drošības apdraudējumu. Tarifi tiks attiecināti uz valstīm, kuŗām tradicionāli ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir bijušas draudzīgas attiecības, tās bijušas sabiedrotās, tostarp NATO un Apvienoto Nāciju organizācijas ietvaros. Lieki teikt, minētajām valstīm šī ekonomiskā agresija no Amerikas nāca kā pārsteigums, nepatīkams pārsteigums. Dž. Trudo *tviterī* konstatēja, ka Kanada un Amerika allaž bijušas sabiedrotās, laika gaitā tās ir plecu pie pleca karojušas pret dažādiem ļaunumiem pasaulē, un tāpēc apgalvojums, ka kanadiešu metalla imports kaut kā apdraud

Amerikas nacionālo drošību, nav uztverams citādi kā “aizvainojošs.”

Dž. Trudo *tvīts* bija miera oāze, salīdzinot ar to, ko minētajā sociālajā tīklā un šajā sakarā uzrakstīja ASV prezidents D. Tramps. Vēl pirms samita viņš bārās, ka Dž. Trudo neko nesaprot, turklāt Kanada amerikāņiem liekot maksāt 300% uzņēmumu piena produktiem un tas vispār iznīcinot Amerikas lauksaimniecību. Pašā samitā gaisotne vislabāk ir redzama pievienotajā fotografijā, kuŗu uzknipsējis korespondents no ziņu aģentūras ATF Francijā. Vācijas kanclere Angela Merkele kā nikna skolotāja, savukārt Donalds Tramps kā mazs nerātņš zēns, kuŗš pieķerts nedarbos un vispār tobrīd grib būt kaut kur citur...

Samits Kanadā ilga divas dienas, bet jau otras dienas rītā pre-

zidents Tramps devās prom. Droši vien labi vien bija, jo otrā dienā valstu vadītāji pārrunāja sieviešu tiesības un klimata maiņu, abos gadījumos, kā zināms, tēma pašreizējam ASV prezidentam ir dziļi neinteresanta. Samita komunikē galā parakstīja sešas valstis, Tramps, jau prom – esot, no lidmašīnas paziņoja, ka Amerika to neparakstīs, sekoja vesela sērija *tvītu*, kuŗos viņš atkārtoja savu sen pausto pārliecību, ka visa pārējā pasaule pret nabaga mazo Ameriku ir sazvērējusies, spiež tai maksāt masīvus tarifus, uzliek visādas finansiālas barjeras utt. Par diplomātiju klasiskā nozīmē te grūti runāt.

Toties no Kanadas, kā zināms, prezidents Tramps devās uz Singapūru, kur viņam paredzēta tikšanās ar Ziemeļkorejas diktatoru Kimu Čenunu.

LATVIJAS BĒRNI RAKSTA PAR SIBIRIJU

Šā gada 14. jūnijā jau 18. reizi fonds Sibīrijas bērni, ko vada pazīstamā dokumentālā kino režisore Dzintra Geka, Rīgas pili rīko konferenci, kas veltīta 1941. un 1949. gadā uz Sibīriju aizvestajiem tautiešiem. Šogad konferences tema gan ir – viņu atgriešanās. Tie, kas atgriezās 1946. gadā ar “pirmo vilni”, gandrīz visi tika nosūtīti atpakaļ... Tiem, kas atgriezās 1956. – 57. gadā, ir savi stāsti, arī gana skarbi, par to, kā viņu liktenī mijusies laimes izjūta par atkalredzēšanos ar dzimteni un dzīves īstenība, kādā viņi tika iemesti Padomju Latvijā. Šos stāstus dzirdēs arī konferences dalībnieki.

Pēc tradīcijas, konferencē godina un apbalvo arī skolēnu domrakstu konkursu uzvarētājus – ik gadu Latvijas skolēni tiek aicināti rakstīt savas pārdomas par to, ko lasījuši un dzirdējuši, vai filmās skatījuši par deportācijām. Ik gadu arī mūsu redakcija godalgo kādu no spilgtāko domrakstu autoriem, kā arī publicē interesantākos un saturīgākos darbus. Šogad piedāvājam divus no 39 iesniegtajiem darbiem.

Matiss Pupinš, 16 gadi,
Medumu internātpamatskola

Stāsts par kartupeļiem

Bija auksts rudens laiks. Kā katru gadu, es palīdzēju kaimiņiem pārļāst kartupeļus. Mēs ar saimnieci strādājām pagrabā, saimnieks rosījās dārzā. Viņš uz britiņu ienāca paskatīties, kā mums iet. Paskatījās uz kartupeļiem, kurus mēs atlasījām stādīšanai, un izbrīnīts teica: “Ko jūs tādus sīkus kartupeļus šeit liekat?!” Pateicis to, viņš paņēma sauju kartupeļu un meta tos kaudzē, kurā mēs beram kartupeļus cūku barošanai. Saimnieks aizgāja, bet saimnieces sejas izteiksme pārmainījās, viņas acis parādījās asaras: “Sibīrijā mēs tādus kartupeļus ēdām, bet zemē stādījām kartupeļu mizas... Bet te tādus skaistus kartupeļiņus cūkām...”

Par deportācijām biju daudz ko dzirdējis, lasījis grāmatās, bet te man priekšā sēdēja īsta aculieciniece! Toreiz sapratu, ka viņai negribētos to visu atkal atcerēties, bet mani pārņēma ļoti liela ziņkāriba, un es sāku viņu izjautāt: “Vai jūs varētu man pastāstīt ko vairāk par tiem laikiem?”

Saimniece smagi nopūtās un tad sāka savu stāstu: “Tie bija grūti laiki... 1941. gada 14. jūnijā agri no rīta visus uzmodināja klauzīens pie durvīm. Tēvs atvēra durvis. Tur stāvēja virsnieks ar diviem zaldātiem. Viņi lika mums sagatavot mantas, drēbes un pēc 30 minūtēm iziet ārā. Tad mūs aizveda uz Cēsīm. Manu tēti ar visiem čemodāniem iegrūda vienā vilcienā, bet mammu, mani un brālīti – citā vilcienā. No tās dienas es tēti vairs neredzēju. Man toreiz bija pieci gadiņi, bet brālītim Valdim – septiņi.

Vagonā bija ļoti daudz cilvēku. Kā saka – pārblīvets. Līdz jaunajai dzīvesvietai – Sibīrijai – braucām divus mēnešus. Kad bijām uz vietas, mūs izmitināja kopā ar citu ģimeni vienā istabā... Pēc kāda laika mamma iekārtojās darbā kolhozā. Mums bija ļoti smagi dzīves apstākļi: nebija ko ēst, ko ģērbt mugurā. Mamma bieži, pārņākot

no darba, uz manu prasījumu iedot kaut ko paēst, atbildēja: “Ej, meitiņ, gulēt, rit domāsim, ko ēdisim...”

Pēc gada Valdis nomira no tuberkulozes. Mamma trīs reizes slimoja ar plaušu karsoni. Pēdējā reizē gandrīz nomira.

Sešpadsmit gadu vecumā es apprecējos un kopā ar vīru aizbraucu uz jaunajām zemēm jeb, krieviski sakot, uz ceļinu. Pēc trim gadiem mums piedzima meita. Mēs viņu nosaucām par Ludmilu. Vīru pēc kāda laika iesēdināja cietumā. Tad man ienāca prātā doma mēģināt dabūt atļauju, lai kopā ar mammu atgrieztos Dzimtenē, Latvijā. Ne uzreiz, tomēr es dabūju to atļauju. Savukārt mammai uz viņas lūgumu atbildēja, ka viņai Latvijā nav ko darīt.

Kad es atgriezos Latvijā, man bija 20 gadu. Es sāku dzīvi no jauna kopā ar savu meitiņu. Darbā neviens mani negribēja ņemt... Es nezinu, kur es toreiz ņēmu spēkus, lai nenolaistu rokas. Pēc gada arī mamma atgriezās Latvijā...”

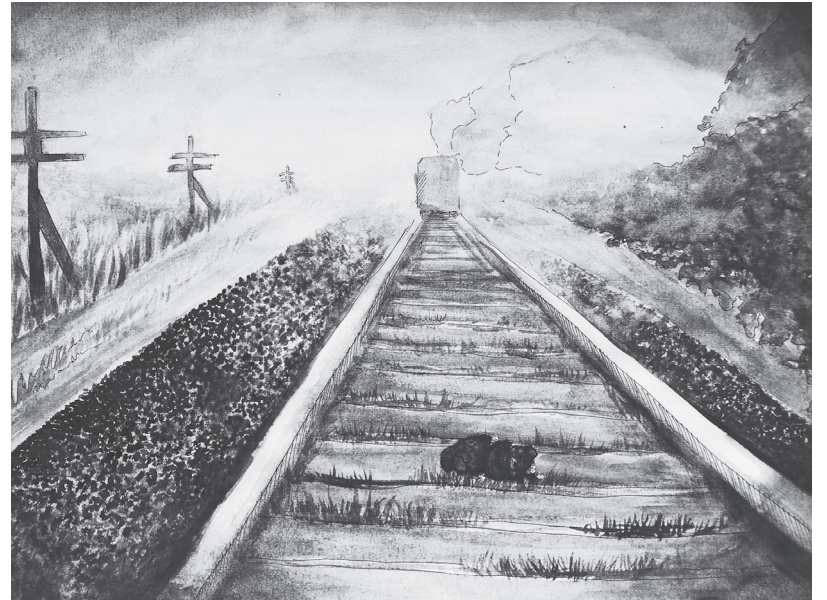
Madara Māsāne, 14 gadi,
Jaunsilavas pamatskola

Atmiņu mozaīka

Ir 2018. gada 25. marts. Pēcpusdiena. Gaisā jūtams pasavaris, pūš dzestrs vējš. Eju ciemos pie vecmamma. Man patīk viņu apciemot. Es esmu laimīga, ka man ir tāda vecmamma, pie kuras var aiziet jebkad un aprunāties. Viņa dzīvo man kaimiņos.

Es ieeju istabā. Man iesitas nāsis istabas specifiskā smarža. Šo smaržu pazīstu, kopš sevi atceros. Par ko tā varētu liecināt?

Vecmammai kā vienmēr skan radio. Atskaņo vecu šlagerdziensmu. Vecmamma rokās ir avīze, un viņas lūpas dungo līdz dziesmas melodijai. Vecmamma nolaiž skatu no avīzes un caur brillu rāmjiem pievēršas man. “Sveika, vecmammi!” es pasaku nedaudz skaļākā tonī, lai viņa to izdzirdētu. Neilgs klusums. Vecmamma dzīves skarbie apstākļi ir padarījuši viņu izturīgu un nedaudz piesardzīgu, tāpēc es negaidu, kad viņa atbildēs. Es apšēžos uz krēsla, kas

Justīne Jurkaite, 14. gadi, Salaspils 1. vidusskola

tumšām actiņām. Aiz viņiem redzama veca koka būdiņa, apsniigusi ar biezu sniega kārtu. Vecmamma palūkojas uz mani, saloka avīzi un noliek sev blakus. Es padodu viņai bildi un vaicāju: “Kas tas ir? Tu noteikti vari pastāstīt par šo bildi!” Viņa noņem brilles un lūkojas bildē. Klusums. Viņa atbildēs, es zinu!

“Tas bija toreiz, pirms daudziem gadiem. Es ar savu mammu, māsu un brālīti tikām izsūtīti uz Sibīriju. Vēl joprojām atceros to baiļu un neziņas sajūtu, kad nesteidzīgo rīta cēlienu mūsu mājās iztraucēja vīri ar ieročiem padusēs un bez garām runām lika mums taisīties ceļam... Šī bilde ir uzņemta tālu prom no mūsu dzimtenes – Sibīrijā.”

Es ielūkojos bildē un pievēršu uzmanību vecmamma kājām. Zābaki? Nē, tie nebija zābaki. “Kas tev kājās?” es uzdevu jautājumu, cerot uz bildi, ka tie nav zābaki, jo tāda bija mana intuīcija. Viņa pastiepās pēc spieķa, kas bija atstutēts pret gultas malu, un piecēlās. Vecmamma devās uz skapja pusi. Viņa atvēra skapi un no augšējā plauktiņa izvilka divas mēteļa piedurknes. Es paņēmu tās rokās. Tās bija caurumainas un mēteļa krāsa bija izbalējusi. Es noprātu, ka šīs piedurknes ir bijušas apautas vecmamma kājās. Vecmamma apsēdās, paņēma piedurknes un pētīja tās. Dzīli nopūtās, un es ievēroju asaru, kas ritēja pār viņas vaigu.

“Tās ir no manas mamma mēteļa. Mans tētis par dārgu naudu viņai to pirka 30 gadu jubilejā. Mētelis viņai bija paņemts līdz uz Sibīriju. Bargais aukstums lika mātei sadabūt šķēres un nogriezt nost piedurknes un no tām sašūt kājautus, lai mēs, bērni, nenosaldētu kājas, jo ik uz soļa bija aukstums un bads.”

Es biju ieģrimusi stāstā un bija vēlēšanās uzdot jautājumus vēl un vēl. Klusums – tas man atkal lika pievērsties bildei.

“Kas tie par cilvēkiem tev blakus?”

Viņa atkal ielūkojās bildē, it kā nesaprazdama, par kādiem cilvēkiem es runāju: “Tā ir sibīriešu ģimene, kas mūs pēc gara, nogurdinoša ceļa lopu vagonos pieņēma uz dzīvi savās mājās. Neparasti, bet šie cilvēki pret mums izturējās ar labvēlīgu attieksmi, un tas ļāva mums izdzīvot un atgriezties atpakaļ Latvijā... Kad mūs veda prom no mājām, ratos māte bez

jaunā mēteļa bija ielikusi linu maisiņu ar miltiem un otru ar pupām. Braucot pāri Dubnas upei, rati apgāzās un viss vezums bija neglābjami samircis. Mēs paspējām paglābt tikai pupu maisiņu, kas, ierodoties Sibīrijā, bija pustukšs. Sibīrijā mums nebija brilles – nedz mājvietas, nedz zemes gabala, nedz pārtikas. Mums paveicās, jo mūs uzņēma šī ģimene, izmitinot mūs šaurā, velēnām segtā istabiņā. Mēs labi sapratāmies...”

Un atkal klusums. Vecmamma savās rokās valsta nobružātos kājautus, kuri viņas atmiņā atsauc Sibīrijā pavadītos gadus. Tie stāsta par vecmamma mamma izdzīvošanas māku skarajos apstākļos.

“Zini, meitiņ, šie ir mani mīļākie apavi vēl līdz šai dienai. Lai gan tie skapi stāv daudzus gadus, taču tie ir dzīvojuši ar mani visu manu bērību. Es atceros – atspiedos uz skapiša malas un uzvilku savus “apavus”. Tie bija tik silti. Paķēru pašas pīto skalu groziņu un devos ārā, lai groziņā pielāsītu meža zemes, kuru rūgtenais ievārijums ziemā remdēja mūsu izsalkumu. Māmiņa bija priecīga par katru artavu mūsu ģimenes galdam. Rudeņos Sibīrijas vēji bija īpaši dzelīgi, bet manas pēdas sildīja šie māmiņas gatavotie kājauti. Jautrāk bija tad, kad uz taigas mežu man devās līdzī sibīriešu ģimenes meita – Felicita. Mēs ar viņu bijām paspējušas sadraudzēties. No sākuma mēs nevarējām komunicēt, jo es nepratu runāt krieviski un viņa – latviski. Ar laiku sapratāmies labi. Grūti bija mammiņai vienai pabarot trīs bērnus, tāpēc pie sibīriešu ģimenes pavadījām vairākus gadus.”

Vecmamma atmiņu stāstu, kuru atsauc atmiņā bilde rāmītī un kājauti, pārtrauc radio raidījums, kurā izskan vēltījums 1949. gada 25. marta deportācijās cietušajiem. Radio skan dziesma “Pār Baikāla drūmajām stepēm.” Asaras saviešas acīs gan vecmammai, gan man. Vecmamma atmiņu pāvediens šodien ir pārtrūcis... līdz nākamajai reizei. Istabā klusi un nemanāmi “ieslid” vectēvs.

*Ardievu tumšie, bagātīgie taigas meži,
Skaļās putnu gaviles un ogu lauki!
Ardievu bads un trūkums, asaras un neziņa –
Ar jums mums kopā nebūt vairs!*

Angelina Maļceva, 18. gadi, J. Pilsudska Daugavpils Valsts poļu ģimnāzija

Saimniece ieraudājās. Es gribēju viņu mierināt, bet pēdējā momentā sapratu, ka viss, ko es tagad teikšu, būs bezjēdzīgi. Vienkārši sēdēju, klusēju. Pēc laiciņa saimniece noslaucīja asaras un ar skumjām balsi teica: “Tie bija drausmīgi laiki...”

Mūsu sarunu pārtrauca saimniece: “Varbūt jau iesim pusdienas ēst?” Saimniece, nesakot ne vārda, piecēlās un aizgāja klāt galdu.

Es paliku viens ar kartupeļiem. Kādu minūti sēdēju, klusēju un domāju... “Labi, ka es tagad varēju aiziet paēst siltas, garšīgas pusdienas, nevis gaidīt nākamdienas rītu...”

vienmēr stāv pie viņas gultas. Pārļaižu skatienu pār istabu, lai pārliecinātos, vai vectēva nav istabā. Vectēva gulta stāv saklāta, tāpat būs izgājis ievilkts kādu dūmu. Atkal pievērsos vecmammai. Uz viņas naktsгалdiņa stāv zāļu paciņas, brillu maciņš un ābolu serde, bet manu skatienu piesaista kāda bilde nobružātā koka rāmītī. Es skaidri zinu, ka iepriekš šī bilde te nestāvēja. Es redzu bildē sešus cilvēkus, trūcīgi apģērbtus. Paņēmu rāmītī rokās un aplūkoju vērigāk. Bildē atpazīstu vecmammu, viņas māsu Paulīti, brālīti Albertu un vēl ir redzamas trīs cilvēku sejas, kuras es neatpazīstu. Starp tām arī maza meitene spriganām,

Kādi esam un kurp iesim?

Sabiedriskā darbiniece un politiķe Vaira Paegle intervijā Ligitai Kovtunai

Jums ir pieredze, strādājot Latvijas politikā. Un arī – dzīvojot Latvijā. Kādi ir galvenie secinājumi? Vai jūs mudinātu ārzemju latviešus iesaistīties? Ar ko viņiem jāreķinās?

Latvija ir lielu cerību valsts, kuŗa nav piepildījusi savu sūtību politisko partiju un politiķu alkatības dēļ. Latvija šogad svin savas valsts Simtgadi, svin to vērienīgi, ar neskaitāmiem daudzumiem mūzikas, mākslas un literatūras sarīkojumiem un pasūtījumiem. Tie ir Latvijas kultūras svētki, bet – kur paliek politiskās nācijas svētki? Somija svinēja savu Simtgadi 2017. gadā, uzsverot to kā pārdomu un vērtēšanas gadu. Apvienotās karalistes laikraksts *The Guardian* raksturoja Somiju kā “taisnīgāko valsti pasaulē.” Ko teiks par Latviju?

Mēs tiešām varam lepoties ar saviem “100 gramu kultūras”, bet kā ar “politiskajiem gramu”? Kritas Latvijas demokrātijas indekss un ceļas tolerances trūkuma rādītāji. Jāvaicā – kāpēc? Latvijas valsts politiski bieži vien nav vis tautas intereses veicinoša, bet gan liek šķēršļus tās ilgtspējīgai izaugsmei. Esmu pārliecināta, ka mums visiem rūp Latvijas valsts nākotne, kuŗu es gribētu redzēt iezīmējamies.

Skandināvu, Kanādas vai arī Austrālijas spilgti zilās demokrātijas vai koši zaļās, iecietības krāsas... Latvija politiski nobāl šo valstu priekšā, jo tiek raksturota kā “kļūdaina (*flawed*) demokrācija,” vai arī tāda, kuŗa neiecietības rādītāji pieaug. Atbildot uz jautājumu, ar ko reķinoties, ārzemēs uzaugušie un skolotie latvieši sastapsies ar zināmu pretspēku, strādājot Latvijā vai iesaistoties tās politikā. Pat Latvijas ev. lut. baznīca ar likuma spēku grib ierobežot Satversmē paredzēto tiesību normu ievērošanu draudzēs un baznīcās, kas saistītas ar ārzemēs dzīvojošiem latviešiem.

Latvijas politiskā elite ir gatava uzklaušīt padomus un ieteikumus tikai tad, ja tie kalpo viņu mērķiem – uzņemšanai Eiropas Savienībā, NATO, OECD, bet ne, lai sakārtotu politisko un ekonomisko vidi, mazinātu korupciju, ieviestu neatliekamās reformas valsts pārvaldē. Tad šī “dališanās pieredzē” tiek uzņemta visai sāpīgi, kā pārāk pamācoša no cilvēkiem, kuŗi, viņuprāt, nesaprot apstākļus Latvijā. Šāda attieksme ir ļoti tuvdzīga un šķērslis remigrējošiem latviešiem, kuri grib redzēt Latvijas straujāku augšupeju. Šos ļaudis vajadzētu uzņemt ar atplestām rokām un atvērtiem prātiem, smelties viņu idejas un pieredzi, ļaut viņiem brīvi konkurēt uz vadošiem amatiem valsts pārvaldē un uzņēmumos.

Varbūt es kļūdos, taču man šķiet, ka augošais darbaspēka trūkums nemazina konkurenci labi atalgotos darbos, bet gan ceļ noraidošo attieksmi pret tiem, kuŗi grib atgriezties Latvijā. Šie ir tikai daži no smagiem attieksmes jautājumiem, ar kuŗiem reāli saskarsies ārzemju latvieši Latvijā. Tāpēc, man liekas, ka ALA praktikantu programma īsti nesagatavo ārzemju latviešu jauniešus darbam un dzīvei Latvijā, jo jaunieši tiek “inkubēti” Latvijas prestižās iestādēs un uzņēmumos. Praktikantu programmas ietvaros jaunietim nav jāsaņemas par krie-

vu valodas nezināšanu, mazo algu un darba devēja skarbo attieksmi pret darba ņēmēju. Lai nebūtu vilšanās vēlāk, jauniešiem vajadzētu pastrādāt kādā lauku uzņēmumā vai nomales bibliotēkā, bērnamamā vai pansionātā. Tikai tad viņi saprastu, ka Latvija nav tikai Doma laukuma kafejnīcas un Etnografiskais brīvdabas muzejs.

Jūsu viedoklis par jaunajiem politiskajiem spēkiem – Bordāna “jaunajiem konservatīvajiem”, PAR, “progresīvajiem” u. c.?

Ir atlikuši pieci mēneši līdz 13. Saeimas vēlēšanām, un dati liecina, ka 30% no vēlētājiem nav izšķirušies, par ko balsot. Notiekot Latvijas Simtgades svinību fonā, šīs vēlēšanas būs izšķirošas, jo iezīmēs Latvijas tālāko attīstību – tuvāk Kremliem vai Ziemeļvalstu vērtību un labklājības saimei. Kā parasti, top jaunas sīkpartijas, vecās mēģina sevi izgudrot no jauna, “uzcepot” vilinošus nosaukumus, kā, piemēram, kustība “Par,” “Progresīvie” un “Jaunā konservatīvā partija.” Ņemot vērā to, ka *Saskaņa* un ZZS turpina savas līderu pozīcijas, šīs jaunās partijas skaldīs latviešu vēlētāju balsis, un tas ir drauds, ka uzvarētāja kauss tiks pasniegts abām iepriekš minētajām partijām.

Kaut gan Latvijas vēlētāji ir kļūvis izvēlīgāki individuālu kandidātu ziņā, kopumā populisms un ar to saistītas personības nospēlē lielu lomu vēlēšanu rezultātos. Mēģinājumi apvienot partijas ir riskanti, kā tas bija *Vienotības* gadījumā, kur tika radīts ambiciozu personību un pretrunīgu ideoloģiju monstros, kas priekšlaikus un nevajadzīgi sagrāva gan Valda Dombrovska, gan Laimdotas Straujumas daudzsološas valdības. “Spēlējot otro vijoli” ZZS un Nacionālai apvienībai, bez tautai manāmiem panākumiem *Vienotība* piedzīvoja katastrofālu politiskās ietekmes kritumu, no kuŗa diez vai tā atkopsies.

Problēma ar Latvijas partijām ir tā, ka tās nav iesakņojušās zemē, tas ir, savos vēlētājos. Kur ir Latvijas *Republique en Marche* (*Uz priekšu, Republika*) Emanuela Makrona partija? Viņš prata iedvesmot cilvēkus ar optimismu, ar vēlmi aktīvi līdzdarboties un ar “apetīti” uz pārmaiņām. Latvijas partijām ir viens no viszemākajiem biedru skaitiem Eiropā, un tās līdz šai dienai nav atrisinājušas – vai arī negrib atrisināt – jautājumu, kā iesaistīt biedru vairākumu partiju darbā. Viņas neprot izmantot digitālo tehnoloģiju kā ieroci vēlēšanās, lai maksimāli iesaistītu sabiedrību, kuŗa vairāk nekā 70% regulāri lieto tīmekli.

Partijas, kam lemta uzvara, izaug no vēlētāju gribas, nevis no līderu interesēm. Ja vēlētāji neprot noformulēt savu gribu, tad partijas sekme savas šaurās intereses, ar laiku zaudējot vēlētāju atbalstu. Tāpēc rodas jaunas partijas ar līdzīgām ideoloģijām, tikai citā iepakojumā, kuŗa bieži vien slēpjas neprognozējama rīcība.

Saskaņas vēlētāji ir skaidri izteikuši savu gribu – krievvalodīgo aizstāvība. Tas ir stabils vēlētāju bloks. Arī Nacionālai apvienībai ir savs stabils vēlētāju bloks, kuŗa diemžēl parādās sociālās neiecie-

tības digli. NA tā arī nav spējusi sakārtot ar korupciju apaugušo Maksātspējas administrāciju. Latviešu vēlētāju griba ir sarežģītāka un ideoloģiski daudz grūtāk skaidri noformulējama.

Vai jums jau ir skaidrs, par kuŗu politisko spēku balsosiet un kādi ir priekšnoteikumi, lai jūs izvēlētos konkrētu partiju, par kuŗu atdot savu balsi?

Es vēl neesmu izdarījusi savu izvēli, par ko balsot, bet sekošu līdz partiju padarītiem un nepadarītiem darbiem. Man ir svarīgi, ka tiek akcentēti sekojošie jautājumi: demografijas krīze, augoša sociālā nevienlīdzība un neiecietība, kad beidzot tiks īstenotas reformas veselības aprūpē un izglītībā. Kaut gan situācija ar latviešu valodas vietu skolās un darbavietās ir uzlabojusies, prasība pēc krievu valodā zināšanām darba sludināju-

Vaira Paegle: “Piedaloties vēlēšanās, mēs izmantojam mums dotās privilēģijas, izpildām mūsu pienākumus pret Latvijas valsti un vairojam savas politiskās ietekmes iespējas. Neatdosim Latvijas nākotni naidīgiem spēkiem! Pierādīsim, ka esam nacionālas valsts, Latvijas, pilntiesīgi pilsoņi, nevis amorfais “globālais latvietis.” Iesim un balsosim 13. Saeimas vēlēšanās!”

mos ir neatbilstoša starptautiskajai praksei un krieviski nerunājošo latviešu interesēm.

Man arī ir svarīgas personības, kas ir pierādījušas sevi darbos un nav pārkāpušas politiskās ētikas normas.

Latvijas neatkarības atjaunošanas 28 gados ir bijušas 14 valdības. Tās ir kritušas tāpēc, ka varas elite nav spējusi sadalīt ekonomiskās ietekmes sfēras. Tagad ZZS sola “stabilitāti” kā galveno piedāvājumu. Man tas vairāk liekas kā “*business as usual*” (darbošanās kā parasti) bez nākotnes vīzijas, kas iezīmē Latviju kā neatņemamu Ziemeļvalstu sastāvdaļu. No *Jaunās Vienotības* es gribu dzirdēt skaidru atbildi, kāpēc tā pēc 2014. gada vēlēšanām atdeva savas līderu pozīcijas ZZS un kāds pamats domāt, ka, nokļūstot līdzīgās pozīcijās 13. Saeimā, šāds scenārijs neatkārtosies?

Vai esat pamanījusi jaunus vārdus Latvijas “politiskajā zvaigznajā”?

Līdz šim nevienu jaunu zvaigzni politiskajā apvārsnī neesmu saskatījusi. Latvijā sabiedrība noveco, noveco arī Saeima. Jaunu politiķu rezerves soliņš ir kļuvis isāks. Agrāk vismaz *Tautas partijā* ienāca gados jauni cilvēki, kuŗi gribēja politikā taisīt karjēru un kļūt bagāti, tāpat kā Andris Šķēle. Diemžēl viņi samaitāja savu reputāciju, jo uz viņiem krita neētiskas politikas ēna. Jaunajai paaudzei politika ir kļuvusi atbaidošā, daudzi arī ir emigrējuši. Nav arī vairs ko pārdaļīt. Eiropas Savienības naudas sarūk, un vienīgais lielais un naidīgais projekts, *Rail Baltica*, tiek cieši pārraudzīts.

Es Latvijas politikos nejūtu to sajūsmas uguntiņu acīs, kas vajadzīga, lai ar uzviju ievestu Latviju tās otrajā Simtgadē. Nav spilgtu uzņēmumu, unikālu piedāvājumu. Mums vismaz ir savi “Eiropas cil-

interesēm, kas financē viņu atrašanās Saeimā. Viņu atkarība no Saeimā saņemtās algas un privilēģijām, vēlme tikt atkal ievēlētiem padara viņus neefektīvus kā tautas aizstāvjus. Viņiem trūkst drosmes riskēt ar savu karjēru, lai stāvētu pāri partiju šaurām interesēm.

Esmu arī novērojusi, ka pilsoniskā sabiedrība nav vairs tik uzstājīga kā agrāk prasīt atbildību no politiķiem, kuŗi aizvien biežā izvairās tikties ar nevalstisko organizāciju pārstāvjiem. Atklātība likumdošanas procesos turpina klibot un nekad nav attīstījies tādā līmenī kā Britu parlamentā, kur opozīcija uzstājīgi sauc pie atbildības Ministru kabinetu. Latvijā Saeimas sežu zāle ir tukša, kad tiek sniegtas atbildes opozīcijai.

Cik lielā mērā un kā ārzemju latviešu organizācijas un indivīdi var ietekmēt Latvijas politiku? Vai tās šobrīd dara visu iespējamo?

Jau vairākkārt esmu teikusi, ka man ir nepieņemams pretrunīgais un nepārdomātais ārzemju latviešu raksturojums – “globālais latvietis.” Mani nepatīkami pārsteidza kultūras ministres Daces Melbārdes sajūsmas par šo izteicienu, jo galu galā viņa pārstāv Nacionālo apvienību, kas ir krasi nostājusies pret globalizāciju. “Globālais pilsonis” oficiāli tiek raksturots kā cilvēks, kuŗš veido savu identitāti globālā sabiedrībā, nevis kopā ar kādu nacionālu valsti. Mums, pasaulē dzīvojošiem latviešiem, ir sava atdeve Latvijai, it sevišķi drošības aizstāvības ziņā, un, ja Latvija ir gatava pieņemt mūsu pieredzi un zināšanas, daudzi no mums ir gatavi atgriezties Latvijā un tur strādāt. Taču ir naīvi domāt, ka mēs nesam to pašu atbildības nastu, ko Latvijas iedzīvotāji, un ka attālinātā veidā mēs būsim tie, kuŗi iecels Latviju saulītē.

Lai būtu ietekme politikā, ir vajadzīga aktīva līdzdalība un nauda. Cik no 370 tūkstošiem ārzemēs dzīvojošiem latviešiem ir Latvijas politisko partiju biedri? Cik no viņiem ziedo Latvijas politiskajām partijām? Cik no viņiem kandidēs vēlēšanās? Cik no viņiem balsos 13. Saeimas vēlēšanās?

12. Saeimas vēlēšanās tikai 26% (ASV 11%) no balsstiesīgiem ārvalstīs dzīvojošiem latviešiem, galvenokārt no Lielbritānijas, piedalījās vēlēšanās. Ja nav aktīvas politiskās līdzdalības, nav ziedojumu, nav ievērojams balsu skaits, – nav arī ietekmes. Skarbi, bet patiesi! Tā ir ārzemju latviešu un viņu organizāciju realitāte.

Vēl nav par vēlu, ja gribam celt savu politisko redzamību Latvijā. Vislabākais izredzes ir Eiropas latviešu apvienībai, kuŗai ir plašs biedru skaits ar ciešu un regulāru, atgriezenisku saikni Latvijā. Eiropā notiek spraigas diskusijas par Latvijas un ārzemju latviešu nākotni, un tādi cilvēki kā Elina Pinto un Kristīne Saulīte, jaunā PBLA valdes priekšsēde, bīda Diasporas likumu, kas varētu kļūt par Latvijas Simtgades politisko testamentu. Šo aktivitāti un uzstājību jūt politiskie spēki Latvijā un kļūst atsaucīgāki uz ārzemju latviešu prasībām. Vēlēšanu iecirkņu skaits ārvalstīs ir palielināts no 97 uz 115 iecirkņiem. Mēs arī varam balsot pa pastu.

Par sieru slazdā un latviešu spējām biznesā

Uzņēmējs Dr. Visvaldis Dzenis intervijā Ligitai Kovtunai

Vispirms – vēlreiz liels paldies par atbalstu avīzei *Laiks*, kas bijis līdz šim pats lielākais tās vēsturē – jūs uzdāvinājāt 100 gada abonementus!

Kā gan citādi! Nevar taču meiteni tikai slavēt, bet nebučot... Nopietni runājot, – laikraksts ir ne tikai notikumu reģistrētājs, bet arī draugs un padomnieks. Šodienas latviskajai telpai ir pievienojies "piektais novads" – aizrobežu latvieši, un tas šo latvisko telpu padara dziļāku, noturīgāku un stiprāku. Rietumu kultūra ir varējusi veidoties bez politiskiem ierobežojumiem, kas tāpēc ir nokļuvusi tālāk. Šodien šo kvalitāti varam pārvest uz mūsu dzimtās zemes telpu. Un vēl – ja Latvijas tautieši ir vāji informēti par mums, kas dzīvojam ārpus Latvijas robežām, tad tas nozīmē, ka paši neesam pietiekamā mērā atstājuši to ietekmi, ko dod saskare ar cita līmeņa kultūru. Avīze ir tā, kas var šai ceļā palīdzēt.

Jūs esat palīdzējis Latvijai pavisam tiešā un konkrētā veidā – jūsu uzņēmums Allažos «Kokpārstrāde 98» ir kļuvis par lielāko nodokļu maksātāju Siguldas novadā, kas turklāt nodrošina visvairāk darbavietu – trīs simtus. Kā tas sākās?

Kad Latvija atguva neatkarību, vēlējos pielikt savu plecu. Līdz tam Amerikā 45 gadus biju nodarbojies ar siera ražošanas tehnoloģijām – pēc mana patenta, ko izveidoju 1971. gadā Viskonsinā, ražoja *mozzarella* jeb picas sieru ar mašīnu, kas saražo 3 tūkstošus kilogramu produkta stundā. Līdz tam tas bija mazefektīvs roku darbs. Kad ieradās Latvijā, mēģināju veidot kaut ko līdzīgu, sāku meklēt iespējas pienrūpniecībā, eļļas linu audzēšanā, taču nebija sekmju. Beidzot

Visvaldis un Sigrida šopavasara Allažos

1995. gadā nopirku vienu bankā iekārtu kokzāģētavu Allažos – no tā arī izauga mūsu uzņēmums. Un vēl ļoti svarīgi bija tas, ka Latvijā man bija – un joprojām ir – uzticams biznesa partneris, mana brālēna Ludviga dēls Gunārs Dzenis. (Ludis bija mans labākais draugs kopš bērnības.)

Kā atradāt Gunāru?

Būdams gaišs, zinātkārs un strādīgs jauneklis, Gunārs 1991. gadā atbrauca ciemos uz Ameriku un kādu laiku pastrādāja būvniecībā. Viņš tolaik Jelgavas Lauksaimniecības universitātē studēja par būvinženieri. Abi panācām kopīgu valodu un sākām

Dr. Visvaldis Dzenis dzimis 1921. gada 2. jūnijā Naujenē, Latgalē. 1934. gadā beidzis pamatskolu Skaistā, 1939. gadā – Malnavas lauksaimniecības vidusskolu. Trīs gadus studējis Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā, agronoma gradu ieguvis *Landwirthshawtliche Hochschule Hohenheim* pie Štutgartes 1945. gadā, 1948. gadā turpat ieguvis Dr. agr. gradu. 1949. gadā – piensaimniecības meistara gradu pie *Lehr und Forschungsanstalt Wangen am Bodensee*.

1950. gada rudenī ieceļojis Amerikā un sācis profesionālā darba gaitas pie *Brunetto Cheese Co*, Ņūdžersijā. Izgudrojis trīs lieljaudas iekārtas siera apstrādei.

1988. gadā atgriezies Latvijā uz Tautas frontes kongresu, pēc gada nodibināja uzņēmumu "Kokpārstrāde 98", kas ir lielākais nodokļu maksātājs un darbavietu devējs Siguldas novadā.

strādāt. Man tiešām laimējās – Gunārs uzņēmumu vada prasmiģi un atbildīgi. Nekad arī nav nācies iejaukties viņa darbā – mana rūpe bijusi nodrošināt vajadzīgos līdzekļus.

Nu jau Latvijā tapis vēl viens jūsu uzņēmums – SIA *Baltic Citrus*, Vaidavā, kas nodarbojas ar ogu un dārzeņu pārstrādi, izmantojot Latvijai raksturīgās cidonijas, aronijas un smilšērķšķus.

Esam tikai darbības sākumā un ceram, ka viss attīstīsies labi.

Esat Latgales dēls?

Esmu dzimis Naujenē, beidzis Skaistas pamatskolu, tad Malnavas lauksaimniecības skolu, bet manas vasaras pagāja tēva saimniecībā Sventē. Sventes muižā arī

2006. gadā nosvinēju savu 85 gadu jubileju – kopā ar brālēnu Ludi, jo mums ir tikai trīs nedēļu starpība...

Uz mīlo Latgali ikreiz, kad esmu Latvijā, iekārtoju trīs dienu braucienu. Sākam ar Tomi, kur dzīvo mana radniece Rūta Andersone, kuŗa raksta pagasta vēsturi, tad iegriežamies Ilūkstē, Viļānos – tā teikt, kopjam radniecīgās saites.

Kā jūs raksturotu biznesa vidi Latvijā, būdams pieredzējis Tēvzemes uzņēmējdarbībā?

Esmu uzmanīgs – teikšu tā. Īstenībā visu praktisko darbu paveic Gunārs. Es tikai raugos, lai viņam nebūtu jāgaida uz naudu, ja ir vajadzība investēt kādā jaunā iekārtā vai tehnoloģijā.

Vai latvietis var būt labs uzņēmējs? Mēdz teikt, ka tas nav īsti latviešu genās – vairāk ir dziedāšana un dancošana, un citas radošas izpausmes...

Kā izrādās, esmu tikai daļējs latvietis – mana māte bija krievu lieltirgotāja meita, manās dzīslās rit arī lietuviešu un prūšu asinis. Bet – mans vecaistēvs no Lietuvas ap 1856. gadu ienāca Latvijā, Asarē, uzcēla smēdi, apprecēja kaimiņu saimnieka meitu un kļuva par bagātāko vīru tuvākajā apkaimē.

Protams, ne jau visi var būt uzņēmēji, jo ne jau visi spēj strauji pieņemt lēmumus, bet uzņēmējdarbībā tas ir svarīgi. "Labs deguns" arī vajadzīgs.

Vai esat arī kļūdījies?

Kā tad bez kļūdām! Tās rodas, ja cilvēks ir pašpārliecināts. Pārāk cieša pārliecība var arī novest pie nevēlamiem rezultātiem.

Savulaik jūs man iemācījāt vēl vienu atziņu – par velti ir tikai siers slazdā. Vai, būdams devīgs mecenāts, tomēr uzskatāt, ka kaķim jādod nevis zivs, bet makšķere?

Protams, jādod makšķere! Tāpēc labprāt sadarbojos ar Vītolu fondu, kas palīdz jaunajiem latviešiem skoloties, turklāt dara to profesionāli un sekmīgi.

(Turpinājums 9. lpp.)

Meita Maija...

... un Sigrida reklamē Visvalža izgudrojumus

(Turpināts no 8. lpp.)

Jūs bijāt pirmais no Amerikas tautiešiem, kas pirms vairākiem gadiem atvedāt uz Latviju tik kuplu savu bērnu un mazbērnu pulku – 16 cilvēkus. Mazmeita Melisa arī strādāja Latvijā – Okupācijas muzejā, “Kungu rijā” Turaidā, Allažu uzņēmumā.

Uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai ārzemju latviešu bērni iepazītu Latviju tās īstenībā. Ļoti augstu vērtēju ALAs rīkotos ceļojumus, un tomēr gribētos, lai bērni vēl arī gluži praktiski te padzīvotu un pastrādātu. Labprāt tos pieņemtu mūsu kokpārstrādes uzņēmumā, bet nevar, jo tehniskās drošības noteikumi to neatļauj. Taču Gunāra sievai Evitai ir dārzniecība Saulkrastos, kur daži bērni šovasar strādā. Ir svarīgi atrasties Latvijas vidē, iepazīt vietējo mentalitāti.

Un tomēr – kas ir jūsu biznesa panākumu pamatā?

Īsti nemaz nevaru izskaidrot... Bet, atskatoties uz manu dzīves ceļu, kādi skaidrojumi varbūt rodas. Piemēram, atminos, ka vasaras brīvlaikos bija jāstrādā tā sauktajā kokskolā – mums mācīja un rādīja, kā koks no sēkļa izaug, tad to uzpotē, tad taīsa kroni utt. Jau pēc viena gada sava tēva īpašumā ierīkoju kokaudzētavu, kuŗā izauga 1500 ābelītes. Citugad atvedu mājās sugas aunu, vārdā Rietums, ko audzēju. Māsa savukārt atveda vistu un gaili... Kad 1941. gadā ienāca krievi, tēvam atņēma pensiju, un viņš vairs nevarēja financēt manas studijas Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā, kur biju pabeidzis pirmo kursu. Tā kā spēlēju trompeti, iestājos pūtēju orķestrī un tiku pie stipendijas. 1943. gadā, kad biju pabeidzis trīs kursus, nāca iespēja pieciem studentiem doties pabeigt augstāko izglītību Vācijā, un es tur tiku! 1945. gadā jau biju ieguvis agronoma gradu, tad 1948. gadā – doktora gradu, bet 1949. gadā – piensaimniecības meistara aplieciņu. Vienlaikus nodarbojos ar ilustrētu vārdnīcu izdošanu latviešu izceļotājiem, kas lielākoties svešvalodas nezināja. Uzaicināju profesoru Blesi palīgā pie rediģēšanas, Sigismunds Vidbergs uzziņēja ilustrācijas, un nodrukāju un pārdevu 30 tūkstošus eksemplāru. Uz Ameriku devos 1950. gadā bez parādiem. Amerikā, Ņujorkā, latviešu dievkalpojumā iepazinās ar kādu vīru, kas strādāja itaļu sierotavā, un viņš man pastāstīja, ka tur nevarot pieražot tik daudz siera, cik pieprasa... Savas irētās mājas pagrabā uztaisīju modeli mašīnai, kas “izmeta” četrus siera gabalus minūtē. Tad braukāju ar to mašīnu apkārt un piedāvāju klientiem. Sapratu, ka man trūkst mehanika zināšanu, un trīs gadus nostrādāju, mācoties virpot, frēzēt utt. Nu varēju uzlabot savu mašīnu.

Kad nopelnījāt pirmo miljonu?

Pēc 15 gadiem.

Esat jau arī ļoti “vecmodīgs”, – tikai viena sieva visu garo mūžu! Kāda ir jūsu laimīgās laulības formula?

Jāprasa sievietai! Sigrida ir mans uzticamākais draugs manā dzīvē.

Sigrida. Esmu bijusi ne tikai draugs, bet arī sekretāre, kasiere,

Gunārs Dzenis: “Tā tiešām bija liktenīga veiksmē, ka satikāmies ar Visvaldi.”

“Kokpārstrāde 98” direktora asistents Roberts Sockis

grāmatvede. Četri bērni ģimenē – tas nozīmē, ka viss laiks ir ļoti aizņemts, bet, kopā turoties, esam tikuši pāri visām grūtībām.

Kā jūs atradāt viens otru?

Visvaldis. Vācijā, Eslingenā, notika ļoti rosīga latviešu sabiedriskā dzīve – izstādes, koncerti, teātri, tirdziņi. Vienā no tiem nopirku tautisku lādīti par 400 markām, bet to apbrīvoja arī viena skaista meitene. Teicu: “Tā jau ir nopirkta, jaunkundz!...”

Sigrida. Tā lādīte joprojām stāv mūsu grāmatplauktā.

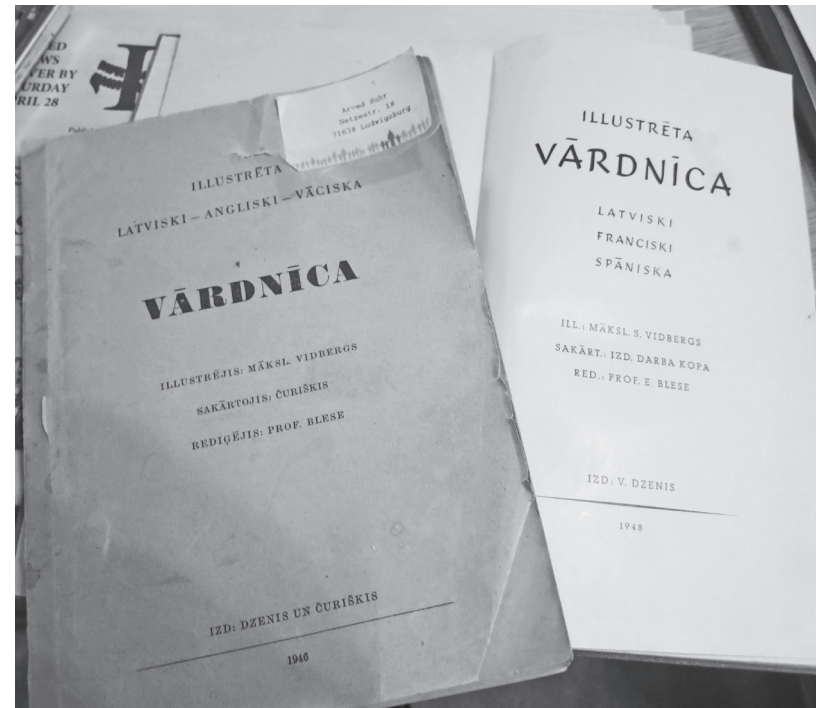
Visvaldis. Otrreiz satikāmies Štutgartē uz perona, un jaunā dāma pastāstīja, ka dikti mīlot operu. Pavadīju viņu mājās, bet

otrā dienā biju klāt ar divām operas biļetēm.

Sigrida. Es biju beigusī Eslingenas latviešu ģimnaziju un Štutgartē studēju bioloģiju. Ļoti gribēju studēt medicīnu, bet vietu vairāk nebija... Tā nu esam kopā laimīgi visus šos ilgos gadus.

Par uzņēmumu “Kokpārstrāde 98”

Kad pēc vairāk nekā desmit gadiem ierodos Allažos, uzņēmuma teritorijā apmaldos – viss pārvērties līdz nepazīšanai. Visapkārt lieli angāri, dēļu krāvmi, zaļas salīņas ar baltiem bērziem. Divstāvu kantora ēka vēl nav sapucēta līdz pilnībai, un tas

Vācijā izdotās vārdnīcas

Visvaldis (pa labi) kopā ar kollēgu pie jaunās mašīnas

pareizā klimatā un atbilstoši labākajiem nozares standartiem iepakoti klientus gaida gatavie materiāli, kas aizceļos uz Eiropu, Skandināviju, nedaudz arī uz Lietuvu un Igauniju. Latvijas tirgū paliek vien 2% produkcijas. Kāpēc tik maz? Roberts paskaidro: “Mūsu mašīnas ražo tādas apjomos, ka Latvijas tirgus to nevar paņemt pretī, piemēram, lai iekārtotu vienu divstāvu māju, vajag apmēram 300 metrus grīdlistu, bet mēs šo apjomu saražojam apmēram 20 minūtēs.”

Ražotnē ir arī krāsošanas cechs, kuŗā nemaz necērtas acīs krāsu smārds, – krāsas ir modernas, “uz ūdens bāzes” daudzi procesi ir datorizēti, klusi dūc žāvēšanas kameras un smaržo koks. Citā teritorijas stūrī sapakotas skaidu briķetes (jo te ir bezatkritumu ražošana), kas tiks pārdotas eiropiešiem kamīnu kurināšanai.

“Kokpārstrāde 98” ir Latvijā lielākais kokmateriālu pārstrādes uzņēmums ar 100% latviešu kapitālu un apgrozījumu 25 miljoni eiro gadā!

Gunārs Dzenis, uzņēmuma vadītājs:

“Tā tiešām bija liktenīga veiksmē, ka satikāmies ar Visvaldi. Sākums – kā ikviens sākums – nebija viegls, 2014. gadā ražotne pārdzīvoja ugunsgrēku, taču, savstarpēji uzticoties, ar Visvalža finansējumu un pieredzi esam tur, kur esam. Peļņu ieguldām ražošanā, meklējam jaunus tirgus, veidojam Rietumu kultūrai atbilstošu biznesa vidi un nu jau varam lepoties ar to, ka esam lielāko nodokļu maksātāju un darbadevēju vidū, varam atbalstīt sabiedriskos mērķus.”

Mēneša priekšmets JŪNIJS

Juta ir dzimusi bēgļu nometnē Vācijā un tagad dzīvo Lielbritānijā. 1990. gadā viņa pirmo reizi apciemoja Latviju. So vainagu Juta ir glabājusi vairāk nekā 20 gadus par dārgu piemiņu no Latvijas dziesmu svētkiem. Juta daļās savā lielajā pārdzīvojumā kopkoņa koncerta laikā:

“Tas bija skaisti. Mēs sēdējām pirmajā rindā, raudājām četras stundas... Un tad uz beigām kāda meitenīte noskrēja no pašas augšas, noņēma savu vainadziņu,

uzlika man uz galvas un teica: “Tas jums, tāpēc ka jūs jūtat mums līdzī!” Nu tas nav izsakāms vārds – tas pirmais brauciens.”

Vienreizēja satikšanās

1990. gadā ārzemju latviešu koņi un deju kopas pirmo reizi piedalījās Vispārējos dziesmu un deju svētkos Rīgā. Tas bija vienreizējs pārdzīvojums visiem svētku dalībniekiem un skatītājiem, īpaši ārzemju latviešiem – dejot un dziedāt kopā ar Latvijas gru-

Juta Džarvisa (Jarvis) ar vainadziņu, ko viņai uzdāvināja dziesmu svētku noslēguma koncerta laikā 1990. gadā.

pām un koņiem, gūstot neaizmirstamo sajūtu, ka arī viņi ir daļa no daudz lielākā kopuma – visas latviešu tautas. Latvijā viņi tika uzņemti ar gavilēm. Daudziem trimdas latviešiem šī bija arī pirmā cemošanās vai atgrie-

šanās Latvijā. Kas par laimi to piedzīvot!

Mūzeja “Latvieši pasaulē” krājumā glabājas priekšmeti, fotografijas un intervijas par ārzemju latviešu piedalīšanos dziesmu svētkos Latvijā un ārpus tās.

Hamiltonas Daugavas Vanagu tautas deju kopa „Vainadziņš” no Kanadas piedalās dziesmu svētku gājienā Rīgā 1990. gadā.

BRĪVĀ LATVIJA

www.facebook.com/brivalatvija
www.twitter.com @briva_latvija
www.brivalatvija.lv

SĒRAS

Mūsu lielā māsa
INGRĪDA PĀVULĀNE

* 1935. gada 9. jūlijā Rīgā
† 2018. gada 20. maijā Stokholmā

Aklums, sāpes un bailes, miesu un dvēseli moka,
Dzīvei jēga zuda, dziesma aplusa Šaisaulē.
Bet dziedī, dziedī un mūžīgi, mūsmāsiņ',
Dziedī, bez rūpēm, tur Viņšaulē!

Sēro
brālis un māsa ar ģimenēm
radi un draugi plašajā pasaulē

LELBĀL Sinode Vācijā

Latviešu evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) Sinodes notika Bonnā, Annabergā, no 30. maija līdz 3. jūnijam. Piedalījās garīdznieki, draudžu darbinieki un viesi no latviešu draudzēm Vācijā, Beļģijā, Anglijā un Latvijā. Mēs priecājamies, ka uz noslēguma dievkalpojumu varēja ierasties mūsu Latvijas Republikas vēstniece Vācijā V. Ē. Inga Skujiņa // Foto: Miķelis Reichmanis

Vēlaties uzzināt
par tautiešiem Lielbritānijā?

www.latviesiem.co.uk

NEKROPOLE

PERSONU, NOTIKUMU UN KAPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju **Nekropole.info**
arī materiāli, veicot mērķa ziedojumus.

Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē.
Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi,
ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.

Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info!

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna

Brīvā Latvija redakcija – Gertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk: 9-13)

Tāl. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,

Tālrunis: +371 67326784.

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tāl. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārsludināšana Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.:
07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adrese sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Liel-britānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUNDI SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratore +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privāto sludinājumu maksā GBP 3,50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslējīgā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerčiālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 sejas cm. Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia
Iespiests: SIA EŅEKO, Rīga

SPORTS

SPORTS

SPORTS

BMX BRAUCĒJI KĀPJ UZ
GODA PJEDESTALA

Azerbaidžānas galvaspilsētā Baku notiekošajās pasaules meistarsacīkstēs BMX ritenbraukšanā B16 konkurencē puišiem dramatiskā cīņā **Niks Rožukalns** finišēja otrajā vietā, bet Klāvs Lisovskis bija otrais M25–29 konkurencē. M30–34 grupā augsto trešo vietu izcīnīja **Kristaps Ozoliņš**.

Niks Rožukalns uz goda pjeDESTALA (vidū)

Savas pozīcijas Niks saglabāja līdz pat finiša taisnes beigām, kad viņu dramatiskā cīņā panāca un apsteidza ar pirmo numuru startējušais Francijas sportists **Tatiens Lui Hin Tsans**. Latvietis finišēja otrajā vietā.

B14 jauniešu grupā līdz finālam spēcīgā konkurencē aizkļuva "Mārupes" klubu ikdienā pārstāvošais **Mārtiņš Zadraks**. Beidzamajā braucienā Mārtiņam sestā pozīcija. G14 meiteņu grupā augsto ceturto vietu izcīnīja **Līva Lizete Glāzere**, kuŗa finālā prata izmantot pretinieču pieļautās kļūdas.

Atzīstami rezultāti arī mūsu amatieru grupu sportistiem. M25–29 grupā līdz finālam aizkļuva divi latvieši – **Klāvs Lisovskis** un **Viesturs Morozs**. Finālā jau no starta vadībā izvīrējās Lisovskis, kamēr Morozs atradās ārpus labāko četrinieka. Līdz pēdējai taisnei Klāvs bija līderis, tomēr pēdējos metros viņu apsteidza visus dienas braucienus uzvarējušais nīderlandietis **Robins Van Der Kolks**. Mūsu sportistam

otrā vietā. Tikmēr **Viesturs Morozs** finišēja piektajā pozīcijā.

SPĒKAVĪRŪ CĪNAS

Eiropas spēkavīru kausa izcīņas sacensībās Polijā Latvijas pārstāvis **Māris Rozentāls** svara kategorijā līdz 105 kg visu vingrinājumu summā izcīnīja pirmo vietu.

Māris Rozentāls

LATVIJAS FUTBOLISTI
IZCĪNA BALTIJAS KAUSU...

Latvijas vīriešu futbola izlase Viļņā ar rezultātu 1:1 (0:0) spēlēja neizšķirti pret mājinieci Lietuvas valstsvienību, ceturto reizi pēc kārtas izcīnot Baltijas kausu. Latvijas izlases rindās 46. minūtē vārtus guva aizsargs **Kaspars Dubra**, kuŗš šajā spēlē pildīja komandas kapteiņa pienākumus. Iepriekš mūsu futbolisti bija pārspējuši Igaunijas komandu – 1:0 (0:0).

Šajā turnīrā, kas pirmo reizi notika jau 1928. gadā, titulētākā komanda ir Latvijas izlase ar 13 uzvarām, turklāt triumfēt izdevies jau ceturto reizi pēc kārtas (2018., 2016., 2014. un 2012. gadā). 10 uzvaras ir Lietuvai, bet 3 reizes turnīrā triumfējusi Igaunija. Latvijas valstsvienība Starp-

tautiskās Futbola federāciju asociācijas (FIFA) rangā atrodas 139. vietā, Lietuvas izlase ir 133. pozīcijā.

... BET ZAUDĒ
AZERBAIDŽĀNAI

Latvijas futbola izlase **Daugavas** stadionā pārbaudes spēlē ar 1:3 (0:1) zaudēja Azerbaidžānas valstsvienībai, piedzīvojot pirmo neveiksmi sava jaunā galvenā trenera **Miksu Pātelainena** vadībā. Latvijas izlases labā goda vārtus pēdējās sekundēs iesita **Roberts Uldriķis**, kuŗam tie bija pirmie vārti valstsvienībā. Savukārt Azerbaidžānas sastāvā ar vārtiem šajā spēlē izcēlās **Medvedevs**, **Imamverdievs** un **Mahmudo**. **Miksu Pātelainens** trešajā spēlē jūnijā deva iespēju trešajam vārtsargam – pret Igauniju un Lietuvu spēlēja **Andris Vaņins** un **Kaspars Īkstens**, bet tagad laukumā tika sūtīts **Spartaka** vārtsargs **Jevgeņijs Nerugals**. **Pātelainens** pēc zaudējuma Azerbaidžānai ar 1:3 bija neapmierināts par spēles gaitu un rezultātu un solīja atrast iemeslus, kāpēc tā iznāca, taču arī uzskaitīja pozitīvos ieguvumus no visām trim pārbaudes spēlēm šomēnes. "Protams, ka neesam priecīgi, nevaram pieņemt šādas spēles. Pirmajās divās spēlēs sniegums bija labs, cerēju, ka trīs jūnija spēļu seriju pabeigsim uz augstas nots, saglabājot tādu agresivitāti kā pirmajās divās spēlēs, tomēr bija pilnīgi pretēji – mēs it visā atpalikām no pretiniekiem. Jāatrod tam iemesli. Šādas spēles nedrīkst būt."

Latvijas vienībā spēlēja: **Nerugals**, **Dubra**, **Tarasovs**, **Gabovs**, **Maksimenco**, **Fertovs** (Hmizs 75. min.), **Toress** (Kamešs 46. min.), **J. Ikaunieks**, **Rugins** (Kļuškins 46. min., **Savaļnieks** 88. min.), **Karašausks** (A. Višņakovs 68. min.), **Šabala** (Uldriķis 68. min.).

*

bijušās Latviešu mājas apmeklējums.

ZIEMLANGLIJAS DRAUDZE,
māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (*The German Protestant Church*), 29 Great Horton Rd, Bradford, BD7 1AA, svētdien, 17. jūnijā, plkst. 11 dievkalpojums.

ZVIEDRIJA

Līdz 6. oktobri gaidāmajam 13. Saeimas vēlēšanām atlicis pusgads. Kāda patlaban izskatās politiskā situācija Latvijā? Kā orientēties pirmsvēlēšanu informācijas džungļos un izdarīt pārdomātu izvēli? Par šiem un citiem aktuāliem politikas jautājumiem uz tikšanos aicina Zviedrijas latviešu apvienības Politiskā darba grupa sadarbībā ar Latvijas vēstniecību Zviedrijā.

VĀCIJA
DIEVKALPOJUMI

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, *Butjadinger Str.* 59, 17. jūnijā plkst. 11 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urde, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Jaunais Latvijas izlases kapteinis **Andris Vaņins** pagājušā gada izskaņā trešo reizi pēc kārtas un piekto kopumā tika atzīts par valsts labāko futbolistu, taču dažu mēnešu laikā daudz kas ir mainījies – Vaņins pēc trenera maiņas ir nosēdināts rezervē savā klubā **Zürich**, bet kas zina, cik drošas būtu viņa pozīcijas izlases jauno treneru skatījumā, ja uz Baltijas kausu pēc labas sezonas būtu atbraucis **Pāvels Šteinbors**. Vaņins plinti krūmos nemet un intervijā portālam *Sportacentrs.com* sacīja, ka jo-projām ir izsalcis pēc futbola un pēc spēlēšanas un ka nākamsezon vēlas atkal būt pirmais numurs. Lai arī kuŗā klubā tas būtu.

LATVIJAS VOLEJBOLISTI
UZVAR

Eiropas volejbola līga ir sadalīta divos līmeņos – Latvija ir viena no astoņām valstīm, kas spēlē zemākajā – Sudraba līgā. Latvijai ar katru pretinieku grupā jāspēlē gan mājās, gan viesos. Uz Sudraba līgas finālčetrinieka spēlēm tiks apakšgrupas divas komandas, no kuŗām viena ar rīkotājas tiesībām būs Maķedonija.

Latvijas volejbolisti Prištinā pārliecinoši pārspēja Kosovas izlasi Eiropas Sudraba līgas grupā – 3:0 (25:21, 25:9, 25:20). Nopietnu pārbaudījumu mājinieki sagādāja pirmajā setā, kas ieilga gandrīz pusstundu, līdz Latvijas izlase pierādīja savu pārākumu. Otrajā setā pēc Latvijas volejbolistu pamatīga atrāviena pretiniekiem izredžu nebija. Spraiģāka spēkošanās bija trešajā setā, tomēr mūsu volejbolistu pārākums izpaudās arī šoreiz.

Latvijas volejbola izlase ar dramatisku uzvaru 6. jūnijā Jelgavā beidza Eiropas Sudraba līgas priekšsacīkstes, A grupas pēdējā spēlē ar 3:2 (25:23, 25:20, 20:25, 23:25, 15:13) pieveicot Austrijas valstsvienību.

Latvijai šī bija sestā uzvara pēc kārtas un sestā uzvara jaunā galvenā trenera **Avo Kēla** vadībā. Latvija pirms šīs spēles jau bija nodrošinājusi iekļūšanu Eiropas Sudraba līgas finālturnīrā, kas notiks Maķedonijas galvaspilsētā **Skopjē**. *

Izložē noskaidrots, ka Latvijas volejbola izlases pretiniece Eiropas Sudraba līgas pusfināla *Final Four* turnīrā būs Baltkrievijas

valstsvienība. Latvijas izlase Eiropas Sudraba līgas pusfinālā iekļuva pēc perfekta snieguma apakšgrupu turnīrā, A grupā izcīnot sešas uzvaras sešās spēlēs. Nevienai citai komandai apakšgrupu turnīrā tāds sasniegums šosezon nebija pa spēkam.

VIEGLATLĒTIKA

Latvijas rekordiste šķēpmešanā **Madara Palameika** izcīnīja sesto vietu Dimanta līgas vieglatlētikā piektajā posmā Oslo. **Palameika** pirmajā mēģinājumā šķēpu meta 56,25 m tālumā, bet otrajā piegājienā sniegumu uzlaboja, rai-dot to 58,57 m tālumā.

Savukārt trešajā mēģinājumā viņai padevās 59,26 m tāls raidījums. Pēc trim mēģinājumiem viņa bija ceturtajā vietā un tika pie vēl trim iespējām mest. Neviens no nākamajiem piegājieniem Latvijas sportistei nebija veiksmīgs. **Palameika** ieguva trīs kopvērtējuma punktus. Uzvaru ar 67,47 m tālu metienu guva baltkrieviete **Tatjana Kaladoviča**, kuŗa laboja gan savu personīgo rekordu, gan Baltkrievijas rekordu.

DAŽOS VĀRDOS

• Īrijas latviete **Sanita Pušpure** Pasaules kausa izcīņas posmā Belgradā vieniniekos izcīnīja sudraba medaļu.

• Minchenes **Bayern** futbola komanda parakstījusi trīs gadu līgumu ar Latvijā dzimušo 18 gadus veco pussargu **Danielu Ontužānu**. Viņš **Bayern** jauniešu sistēmā trenējas kopš 11 gadu vecuma un jau pārstāvējis Vācijas U-16 jauniešu izlasi.

• Latvijas futbola tiesnese **Viola Raudziņa** iekļauta Eiropas Futbola asociāciju savienības (UEFA) otrās kategorijas sarakstā 2018./2019. gada sezonas pirmajai pusei, Latvijas Futbola federāciju informējusi UEFA.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evāņģēliskās draudzes dievkalpojums 8. jūlijā plkst. 13 Rīgā, Akas ielā 13 (ar kafijas galdū un svētdienas skolu). 22. jūlijā dievkalpojums plkst. 13 Rīgā, Akas ielā 13 (bez kafijas galda un svētdienas skolas). **Iesvētes mācība**: visi interesenti ir laipni aicināti pieteikties uz draudzes organizēto iesvētes mācību. Pieteikums, lūdzu, sūtīt uz info@redraudze.lv

ANGLIJA

Izstāde "Latvijas simts gadu vēsture karikatūrās" Kārdifā, 7. – 21. jūnijam, plkst. 18 Sv. Deivida zālē (*St. David's Hall, Level 2, 9-11 The Hayes, Cardiff CF10 1AH, UK*). Pēc izstādes atklāšanas notiks slavenās Latvijas vijolnieces **Baibas Skrides** koncerts kopā ar BBC Velsas Nacionālo orķestri. Izstāde būs apskatāma līdz 21. jūnijam, pēc kuras tā tiks nogādāta uz nākamo pievienotās Karalistes pilsētu.

Gērnisija: 18. jūlijs – 17. augusts *Guernsey Airport, La Villiaze, Guernsey GY8 0DS*

Liverpūle: 23. augusts – 3. septembris *The Shed, Baltic Creative CIC, 49 Jamaica St, Liverpool L1 0AH, UK*

Edinburga: 2. – 14. oktobris, *School of Languages, Literatures and Cultures, 50 George Square, Edinburgh EH8 9LH, UK*

Glāzgo: 17. – 30. oktobris *St. Andrews Building, Glasgow University, 20 Eldon St, Glasgow G3 6NH, UK*

Ņūkāstla 9. – 14. novembris *Newcastle Central Library, 33 New Bridge St W, Newcastle upon Tyne NE1 8AX, UK*

Aicina Latvijas vēstniecība. Tuvāka info: www.facebook.com/LVembassyUK

DIEVKALPOJUMI

Londonā, *St. James's Church Piccadilly, London, W1J 9LL*, 17. jūnijā plkst. 14.30 Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums. Dievkalpojumā sprediķos biskape **Jāna Jēruma-Grinberga**. Dievkalpojumu kā ierasts organizē Baltiešu padome Lielbritānijā.

RIETUMANGLIJAS-VELSAS DRAUDZE, prāv. **Andris Abakuks**

Almelijā, *St. Mary's Church, Almeley, Herefordshire HR3 6LB*, otrdien, 24. jūlijā, plkst. 14.30 Kapu svētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv